

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ТРЕТА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

20. заседание.

Петъкъ, 12 декемврий 1941 г.

(Открито въ 17 ч. 25 м.)

Председателствувалъ подпредседателтъ Димитъръ Пешевъ. Секретари: Николай Султановъ и Стефанъ Багриловъ.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Съобщения:	Стр.		Стр.
Отпуски	333	6. За измѣнение бюджета на Главната дирекция на строежитъ за 1941 бюджетна година (Второ четене)	342
Питане	333	7. За измѣнение и допълнение на членове 58 и 59, букви „б“ и „в“, отъ наредбата-законъ за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ (Второ четене)	342
Законопроекти	333	8. За измѣнение и допълнение на членове 9, 39 и 45 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията (Второ четене)	342
По дневния редъ:		9. За уреждане на търговскитъ дружества въ Добруджа и на задълженията, възникнали преди присъединяването ѝ къмъ царството (Второ четене)	342
Законопроекти: 1. За измѣнение и допълнение на закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ (Първо четене — разискване)	334	Предложения: 1. За одобряване 12 постановления на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 декемврий 1941 г., протоколъ № 197, относно разрешаването на Столичнитъ театри и кинотеатри да дадатъ по нѣколко представления и утра за въ полза на зимната помощ, като входнитъ билети се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, акцизъ и пр. (Приемане)	344
Говорили: Дичо Тодоровъ	334	2. За опрощаване на сумата 17.848.235 л., съгласно чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитъ данъци. (Приемане)	345
А. Цвѣтковъ	335	Докладъ на комисията по провѣрка на изборитъ въ колегиитъ: Старозагорска II, Дупнишка I и Дръновска. (Одобренне)	348
Д. Христовъ	336	Дневенъ редъ за следващото заседание	349
2. За разрешаване на министра на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството да поеме задължение за нуждитъ на Главната дирекция на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството и на Главната дирекция на строежитъ, въ размѣръ на 1.270.000.000 л., платими въ повече отъ 3 бюджетни години (Първо четене)	337		
3. За уреждане на нѣкои прѣжки данъци (Първо четене)	338		
4. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 11.000.000 л. (Първо четене)	339		
5. За измѣнение и допълнение на закона за изплащане на непокрытитъ имоти на лица отъ еврейски произходъ, предложени на държавния поземленъ фондъ за изкупуване, съгласно закона за защита на нацията (Първо четене)	340		
Говорили: Д. Андреевъ	340		
М-ръ Д. Божиловъ	341		

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни) Присъствуватъ нужниятъ брой народни представители. Обявявамъ заседанието за открито.

(Отсъствуватъ народнитъ представители: д-ръ Василъ Георгиевъ, Гаврилъ Гроздановъ, д-ръ Георги Рафайловъ, Георги Тодоровъ, Дени Костовъ, Деню Георгиевъ, Димитъръ Арnaudовъ, Димитъръ Сараджовъ, Дончо Узуневъ, д-ръ Иванъ Йотовъ, Михаилъ Йововъ, Недѣлко Стефановъ, Обрешко Славовъ, Светославъ Славовъ и Тодоръ Кожухаровъ)

Г-да народни представители! Имамъ да ви направя следнитъ съобщения.

Разрешени сж отпуски на следнитъ г-да народни представители:

Деню Георгиевъ — 1 день;
Димитъръ Арnaudовъ — 1 день;
Обрешко Славовъ — 1 день и
Светославъ Славовъ — 1 день.

Постѣпило е питане отъ народния представител г-нъ Стефанъ Стателовъ до г-на министра на търговията, промишлеността и труда относно изчезването отъ пазара въ Северна България на картофитъ, които се закупуватъ и изнасятъ отъ търговци и се продаватъ въ Бѣломорието на високи цени; относно спекулата съ електрически материали; относно разпредѣлението на индустриал-

ното производство отъ държавата, и какви решителни мѣрки се смѣта да се взематъ за борба съ спекулата. Питането ще се изпрати на г-на министра за отговоръ.

Постѣпили сж:

Отъ Министерството на финанситъ — законопроектъ за измѣнение и допълнение бюджета на държавата за 1941 бюджетна година.

Отъ сѣщото министерство — законопроектъ за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1942 бюджетна година, въ размѣръ на 60.000.000 л.

Отъ сѣщото министерство — законопроектъ за бюджета на държавата за 1942 бюджетна година.

Раздадени сж на г-да народнитъ представители и ще бждатъ поставени на дневенъ редъ.

Г-да народнитъ представители да се явятъ да си получатъ бюджетопроектитъ срещу подписъ.

Минаваме на дневния редъ, точка първа:

Първо четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за изменение и допълнение на закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените.

Г-да народни представители! Създаването по бюджета на Министерството на търговията, промишлеността и труда на Главното комисарство на снабдяването, на което се възложи грижата за осигуряване на снабдяването на населението с необходимите стоки, както и контрола върху общинските комисарства на снабдяването, налага се да се направят и съответните изменения въ закона за осигуряване снабдяването и регулиране на цените, за да може да се съгласува същият закон с създаденото фактическо положение съ бюджета на държавата.

За тази цел, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и гласувате тук приложения закон за изменение и допълнение на закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените.

Гр. София, 5 декември 1941 г.

Министър на търговията, промишлеността и труда:

Д-ръ Сл. Загорев

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за изменение и допълнение на закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените.

§ 1. Въ края на чл. 3 се прибавят думите: „и Главното комисарство на снабдяването“.

§ 2. Чл. 5 се изменя така: „Дирекцията на търговията, индустрията и занаятите и Главното комисарство на снабдяването се подпомагат от особени съвещателни комисии по снабдяването и цените. Съставът и задачите на тия комисии се определят с заповед от министъра на търговията, промишлеността и труда.“

Комисиите се председателствуват съответно от Директора на търговията, индустрията и занаятите и от главния комисар на снабдяването, или от техни заместници — началника на съответното отделение.

В тия комисии могат да участвуват и вещи лица по въпросите, които ще ги разглеждат.

Комисиите могат да излъчват по-малки състави за разглеждане на отделни въпроси.

§ 3. Чл. 7 се изменя така: При всички околийски центрове и въ гр. Перник, Червен-бръг и Павликени се учредяват околийски комисарства на снабдяването. Околийските комисари се назначават от министъра на търговията, промишлеността и труда по предложение на главния комисар. Въ населените места, където има околийски комисари, те изпълняват и службата на общински комисари. Въ общини с население над 5.000 жители, въ които няма околийски комисар, по предложение на кмета, главният комисар на снабдяването натоварва с длъжността комисар — секретаря на общината. Въ всички останали общини службата комисар на снабдяването се изпълнява от общинските кметове.

Околийските и общински комисарства се издържат от общините. Необходимият помощен персонал при околийските и общински комисарства се назначава от кмета.

§ 4. Въ чл. 8, след думите: „задачите на“ се прибавя „околийските и“.

§ 5. Въ чл. 9, думите: „въ градските общини общинските комисарства“ се заличават и вместо тях се поставят думите: „околийски комисарства“.

§ 6. Въ членове 13, 25, 27, 52 и 57 навсякъде пред думите: „общински комисари“ се прибавят думите: „околийски и“.

Председателствуваш Димитър Пешев: Има думата народният представител г-н Дичо Тодоров.

Дичо Тодоров: (От трибуната) Г-да народни представители! Обръщам вашето внимание върху законопроекта за изменение и допълнение на закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените, който е поставен на дневен ред. Аз вземам думата по този законопроект не за да противопоставя на самите тия изменения, предложени с няколко параграфи, колкото да имам повод от този законопроект да кажа няколко думи, които сж въ тсна връзка с закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените.

През миналата сесия ние прокарахме този закон, като се очакваше, че действително той ще има своето благоприятно отражение въ тия смутни времена и ще създаде едно нормално снабдяване с продукти от първа необходимост и регулиране на техните цени. Видно е,

обаче, от днешния законопроект, с който се иска да се изменят някои членове на този закон, че ще трябва да се направят още усилия, за да може той да се изпълва по-добре, та да отговори на нуждите и на своето предназначение, защото положението, въ което днес е поставен българският народ, изисква много повече загриженост и още по-строги мерки, за да се осигури снабдяването на страната с необходимите продукти.

За да подчертая въ каква голяма степен се проявява днес интересът на българския народ към този жизнен въпрос, ще трябва да кажа, че хората малко се интересуват от другите големи проблеми, които днес интересуват света изобщо, а повече се интересуват от вътрешните наши неуредени още въ окончателен вид въпроси. През последната ваканция на Парламента аз имах възможност да бъда въ контакт с избирателите си, и навсякъде първият въпрос беше за тая черна борса, която вече си е създала толкова голямо име върху масите, че се изговаря постоянно от уста на уста и на учени. Много по-малко ще чуете да се интересуват хората от световните събития. На тях те гледат с едно, да не кажа пренебрежение, но с един не толкова голям интерес, защото виждат, че днешните големи събития се диктуват мимо волята на българския народ, мимо волята на българския Парламент. Обаче българският народ смята, че въпросите, които сж от чисто вътрешно естество, могат да бъдат поставени въ един нормални ресли от българския Парламент и от българското правителство.

Преди десетина-петнадесет дни селяните бяха изпаднали под един гнет поради липсата на петрол. И навсякъде се поставяше все този въпрос: защо няма петрол? Въпреки че това се обяснява с трудностите за доставката на петрол, който идва единствено от Румъния, но хората биха се помирili с положението и че биха били толкова смутени и огорчени, ако на черната борса не се предлагаше петрол не само на килограми, но и на цъли тенекии. Аз имах случай да ми се оплакват селяни, че от черната борса им били предлаган петрол въ запечатани тенекии, само че трябва да платят по 500 л. Щом купувачът има тая сума и е готов да се снабди по този начин с петрол, за него петрол се намира. Това хвърля въ голяма тревога хората.

Не искам да изреждам и други артикули, липсата на които се чувствува. Това споменавам само като един случай, един примър. И веднага хората поставят другия въпрос: щом българското правителство и българският Парламент, законодателната и изпълнителната власти, създават наредби, по силата на които се слава ръка на нашите излишци, за които ние виждаме, че трябва да направим нужните жертви, трябва българският Парламент и българското правителство да създадат и други мерки, други закони, за да се издирват и другите артикули, които се укриват. Защото днес вече на няколко пъти сж минали комисии за българския селянин, които му провърбват излишците и даже вземат не от излишците, но от това, което е необходимо за изхранване, но нито веднаж досега не е имало комисии, които да провърбват и да търсят изъ магазините и складовете не излишните стоки, а тези стоки, които трябва да бъдат доставени на българските купувачи, на българските консуматори. Българският народ ще бъде достатъчно удовлетворен, ако се направя това усилие от страна на правителството, за да се създаде едно доверие и да се потърсят именно тези стоки, които сж укриват днес по таваните и мазетата на търговците.

Санкции, които сж предвидени по закона, не сж достатъчни, защото търговците днес не само че не сж почувствували ударите, санкциите на този закон, по силата на който е предвидено, например, да бъдат затваряни магазините, но даже желаят това затваряне, защото знаят, че ако техните дюкани или магазини бже затворени за известно време, след като получат право да го отворят, те ще могат да продават на по-високи цени. Аз съм наблюдавал случаи въ селата и частно въ моето село, търговци на дървен материал, на железни материали и на цимент нарочно да затварят магазините си, доброволно да си дават отпуск и да заминават за 10-15 дни навсякъде под претекст, че отиват да търсят стоки, и да оставят едно чираче или жена си въ магазина, която до него моментно е знала цените на стоките, обаче тогава вдига рамене и казва: „Не зная цените, като се върне мажът ми, тогава“. И селяните си отиват разочаровани и виждат въ това опит за спекула. Това сж много ги смущава.

Глобитъ, които сж предвидени да се налагат на спекулантите, също и тѣ не сж мѣрка, която ги стрѣска, защото, ако е наложена глоба отъ 5.000 или 10.000 л. и е платена отъ даденъ спекулантъ, той още въ сжщия день може десеторно или двадесетъ пѣти да си я вземе отъ българските консуматори чрезъ продаването на стоки на високи цени.

Азъ смѣтамъ, че положението, въ което е поставенъ днесъ българскиятъ народъ — да изживява тѣзи липси на стоки, трѣбва да ни накара да искаме разширяването на този законъ, като въ него се предвидятъ още по-строги санкции, за да може да се отговори действително по-целесъобразно на нуждите на българския народъ.

Г-да народни представители! Ще си позволя да ви занимавамъ за нѣколко минути съ единъ случай отъ миналото, който е станалъ въ България презъ време на турското робство. Азъ имахъ случая да мина презъ нѣкои мѣста на България, както тази есенъ, така и миналата година, презъ които мѣста не бѣхъ минавалъ другъ пѣтъ. Видѣхъ шосета, отъ двѣтъ страни на които имаше посадени върби.

Това ми направи голѣмо впечатление, защото азъ за първи пѣтъ виждахъ насаждения на върби край шосетата. И се запитахъ, защо се е прибѣгнало до засѣяване не съ овощни дръвчета, а съ върби, които личеше, че сж на многогодишна възраст и бѣха почти на падане. Моето любопитство бѣше задоволено. Обясниха ми, че това било една мѣрка за благоустрояване на страната още презъ турско време. Прочутиятъ Митхадъ паша, чиито заслуги като голѣмъ реформаторъ мнозина отъ насъ признаватъ, изглежда е ималъ и тая идея — да засѣява тогавашните пѣтища, макаръ и не така, както това се прави днесъ. И действително той засѣявалъ пѣтищата съ върби. Обаче и тогава, както днесъ, хората мѣчно се поддавали на такива хубави инициативи и изсичали бърбитѣ. Митхадъ паша, за да съжи редъ и да респектира народа да не постѣга на тая обществена инициатива, на това обществено начинание, заповѣдалъ да бждатъ издирени престѣпниците, които изсичали тѣзи върби. Понеже престѣпниците не могли да бждатъ намѣрени, той заповѣдалъ да бждатъ обесени даже невинни хора. Митхадъ паша, като предполагалъ, че виновни може да бждатъ циганитѣ-коритари, на които занаятъ е да правятъ корита, безъ да има доказателства, че сж циганитѣ, наредилъ да бждатъ обесени невинни хора цигани, които накачилъ по върбитѣ за назиждане. Само по такъвъ начинъ той е могълъ да запази тѣзи върби, които сега изживяватъ последните си години.

Искахъ да цитирамъ този характеренъ случай, за да се види, колко по-необходимо е днесъ въ тия тревожни времена, които преживяваме, да си послужимъ и ние съ сжщо такива крути мѣрки, за да можемъ действително да създадемъ довѣрие всрѣдъ българския народъ, че българската властъ, българскиятъ Парламентъ и почитаемото правителството се грижатъ за спокойствието на страната и искатъ да поставятъ всѣкиго на мѣстото му. Азъ не допускамъ, че ще бждатъ наказани невинни хора, защото днесъ има толкова много случаи, когато могатъ да се намѣрятъ не малко, а много виновни хора. Докато ние не прибѣгнемъ до такива крути мѣрки, не ще можемъ да успокоимъ българското общество и българския народъ и не ще ги избавимъ отъ лапите на тази страшна спекула, която днесъ се шири въ България.

Приключвайки, г-да народни представители, азъ се обръщамъ къмъ почитаемия министъръ на търговията съ молба да се съгласи да не избързваме съ приемането на този законопроектъ. Нека законопроектътъ се изпрати въ комисията и тамъ да се направятъ нѣкои измѣнения, да се предвидятъ нови, по-строги санкции, за да създадемъ действително единъ законъ, който да бжде гаранция за урегулиране на ценитѣ и слагане край на спекулата.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Атанасъ Цвѣтковъ.

Атанасъ Цвѣтковъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Отъ насъ се иска сега да внесемъ едно измѣнение въ закона за снабдяването и регулирането на ценитѣ. Това измѣнение ние ще го гласуваме на първо четене и въ комисията ще дадемъ каквото се иска отъ насъ. Все пакъ, азъ мисля, че надеждитѣ на народа ни може би ще останатъ напусто — макаръ че да предсказваме отъ сега за това нѣщо е рано — защото самата служба за регулирането на ценитѣ даде такива резултати, които не ни обнадеждатъ, не ни даватъ да вѣрваме, че и съ това измѣнение, което сега ще направимъ на закона, службата ще стѣпи на краката си.

Връзката между ценитѣ и регулирането имъ е тази, че когато се опредѣлятъ ценитѣ на известни артикули и когато стоката се пусне да слѣзе долу при консуматора, явяватъ се нови милионери. Цени има, обаче снабдяване не става, стокитѣ точно тогава не слизатъ долу при консуматора; или, ако слѣзатъ, снабдяването става презъ тъмни врата, чрезъ черната борса.

Понеже става дума за цени, азъ ще кажа, че липсва хармония между ценитѣ на земеделските произведения и тѣзи на индустриалните произведения или, по-точно, ако има такава хармония, тя се губи, когато стокитѣ се взематъ отъ посрѣдници. Днесъ, напримѣръ, ронената царевица при влага 15% има цена 3-70 л. за кгр., а 1 кгр. неронена царевица струва 2-30 л. Като се знае, че отъ 2 кгр. неронена царевица се получава 1-500 кгр. ронена, излиза, че 1 кгр. ронена царевица трѣбва да струва 3-45 л. А като се има предвидъ, че кочанитѣ на царевицата служатъ и за гориво на селянина, излиза, че опредѣлената цена на ронената царевица е много ниска. Въ това отношение азъ мисля, че трѣбва да се направи нѣщо.

Сжщото е и съ цвеклото. Единъ тонъ цвекло струва 700 л. — цена опредѣлена преди една година. Сега, обаче, цената на захарта е увеличена съ 3-20 л. на килограмъ. Като се знае, че отъ 1.000 кгр. цвекло се получаватъ минимумъ 150 кгр. захаръ, има, значи, едно увеличение отъ около 500 л. на 1.000 кгр. цвекло. Какво взема стопанинътъ отъ това увеличение? Макаръ, че ценитѣ сж заковани, всички виждаме, че животътъ посжпва, а стопанинътъ не взема нищо отъ това увеличение. Ако за задоволяване на нуждитѣ на държавата се изискватъ повече сръдства, никой не е противъ отпускането имъ; не е и българскиятъ стопанинъ, който да не разбира тежкото положение на държавата. Но азъ мисля, че и той трѣбва да получи поне съ 50% увеличение на ценитѣ на своитѣ произведения. Азъ смѣя да кажа, че скотовѣдството си отива, затова защото днесъ, поради изземването на хранитѣ, нѣма храна за птицитѣ, за свинитѣ и за другитѣ домашни животни, като телета, малачета и пр. Тази несъобразностъ ми се вижда още по-чудна, когато прочетохъ въ брой 486 на в. „Вечеръ“, че стопанитѣ-птицевѣдци въ София, които покрай другия си доходъ си позволяватъ лукса да иматъ по 10-20 кокошки, ще получатъ царевица, като се запишатъ въ районното кметство или заявятъ това предъ главния комисаръ. Ние пресушаваме извора на птицевѣдството въ селата, като не оставяме нищо за кокошкитѣ, а на стопанитѣ, които отъ кефъ гледатъ кокошки, даваме царевица! Вие сами можете да си представите, какво отражение може да има тази наредба долу въ селата всрѣдъ ония стопани, които действително чакатъ отъ птицевѣдството доходи за бюджета на своето стопанство.

Моето учудване, обаче, и учудването на хората долу бѣше още по-голѣмо, когато по радиото два пѣти се повтори, че 5.000.000 кгр. царевица се даватъ за изваряване на спиртъ. Спиртътъ билъ необходимъ! Ние може би щѣхме да бждемъ по-облечени, ако въ това съобщение се кажеше, че спиртътъ е за медицински или други цели. Но и въ такъвъ случай азъ мисля, че не такава трѣбваша да бжде разрешението на този въпросъ. Когато днесъ не става въпросъ за липса на пари, а става въпросъ за липса на зърно за изхранване на народа и добитѣка, ние можеме да отидемъ при който и да е търговецъ на вино, да вземемъ неговото вино по цени, които днесъ сж установени, пѣкъ даже и да му дадемъ една печалба отъ 5 или 10%, и отъ това вино да получимъ спирта, който ни е необходимъ за тия или ония цели. Но да вземаме царевица и отъ нея да правимъ спиртъ, когато днесъ се избребватъ хамбаритѣ на българскитѣ стопани, мисля, че бѣше неумѣстно, и съответната служба по ценитѣ и снабдяването не се е замислила достатъчно сериозно при вземането на това решение.

Но сжщо така и една друга наредба поставя насъ, наредбитѣ представители, когато отиваме долу между народа, въ едно доста деликатно положение. Това е наредбата за царвулитѣ. На 50 стопанства — една кожа! Това значи едва по единъ царвулъ да се даде на човѣкъ! И по този въпросъ трѣбваше да се помисли по-сериозно, като се повѣри разрешението му на човѣкъ, който разбира отъ това нѣщо. Така щѣше да се стигне до едно уреждане, което да може да се възприеме и долу.

Моето впечатление е, че българскиятъ селянинъ, българскиятъ стопанинъ разбира тежкото положение днесъ на българската държава. Дори селянитѣ, освенъ двата безмислни дни, които наредихме, днесъ си налагатъ и по два дни въ седмицата, когато отъ сутирнъ до вечеръ и малки

и голѣми ядат само царевица, за да спестятъ отъ хранителната храна — отъ чистото жито и брашното, които имъ се оставятъ въ размѣръ отъ по 600 гр. дневно — за пролѣтѣта и лѣтото, когато иде усилената полска работа.

Тѣ си казватъ: ние имаме опасението, да не би комиситѣ — понеже виждаме, че вашето изчисление не е постоянно, не е точно, не е опредѣлено — напролѣтъ, ако стане нужда, да дойдатъ да надникнатъ въ хамбаритѣ и като видятъ, че ние сме си спестили това брашно отъ 600-тѣ грама, да ни тикнатъ въ затвора за укривателство, като ни взематъ това, което ни е необходимо презъ лѣтото, за да можемъ да работимъ, както ние, така и добитѣкътъ. Струва ми се, че частъ по-скоро тая служба трѣбва да опредѣли по 300 ли, по 200 ли грама ще бѣде, но селянинитѣ да знае съ какво може да разполага! И азъ съмъ сигуренъ, че той ще излѣзе отъ това тежко положение, защото селянинитѣ е много по-добъръ регулаторъ, отколкото която и да е служба.

Смѣто така азъ мисля, че е оправданъ повикътъ срещу голѣмитѣ печалби, които се реализиратъ отъ нѣкои слове отъ населението. Следъ като днесъ ние надникнахме въ хамбаритѣ на хората и опредѣлихме колко трѣбва да яде българскиятъ гражданинъ, така смѣто азъ мисля, че ние трѣбва да опредѣлимъ и колко трѣбва да печели всѣки гражданинъ, който върши каквато и да е служба. Днесъ азъ нѣма да кажа, че българскиятъ гражданинъ живѣе лошо, защото всички други народи живѣятъ по-лошо отъ насъ. Днесъ и селянинитѣ живѣе въ лишения; днесъ и занаятчията живѣе въ лишения; днесъ чиновникътъ не може да свърже двата края; днесъ пенсионерътъ едва съществува. И въ края на краищата виждаме въ „Държавенъ вестникъ“, ако не на седмицата, то поне на месеца да изникватъ или нѣкое дружество или пъкъ нѣкой милионеръ, незнайно по какъвъ начинъ.

Азъ ще гласувамъ законопроекта на първо четене, обаче обръщамъ внимание — понеже това не можахъ да направя въ заседанието на мнозинството, каквото нѣмахме презъ тая седмица, и каждето азъ искахъ да съобща и други факти — да се разбере отъ г-да министритѣ, че скотовѣдството си отива. Азъ имамъ и следния фактъ въ моето село Българене. Свиная на единъ стопанинъ се опрасила съ 12 прасенца. Както знаете, за една свиня се оставя храна само 200 кгр. за цѣлия сезонъ, но тия 200 кгр. тая свиня ги била изяла вече. Стопанинътъ държалъ прасетата три дни, искалъ да ги спаси, искалъ да спаси и свинята и най-после вземалъ, че ги хвърлил въ рѣката, тъй както се хвърлятъ кучетата. Шомъ се стига до такива отчаяни действия на българския стопанинъ, предъ менъ се чертае една доста черна картина. И азъ ви моля, г-да народни представители, отсега да се замислимъ за нея, защото и днесъ, по смѣтките на комиситѣ, много отъ стопанитѣ иматъ да ядатъ за цѣла година, до новото, обаче фактически тѣ нѣматъ какво да ядатъ, защото много нѣща не сѣ взети предвидъ. (Ръкоплѣскания)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Дочо Христовъ.

Дочо Христовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Войната продължава, войната се разширява, и колкото повече държави взематъ участие въ тая свѣтовенъ конфликтъ, толкова по-мѣчно може да се предугади краятъ на войната, следователно, толкова по-голѣми грижи трѣбва да имаме всички, за да организираме здраво продоволствието си. Азъ и другъ пътъ съмъ изказвалъ смѣната мисль тукъ: чрезъ правилно разрешение на въпроса за продоволствието ние гарантираме спокойствието, духа и издръжливостта на българския народъ презъ тежкото време, което преживяваме.

Законопроектътъ, който разглеждаме днесъ, не внася нищо ново, освенъ създаването по единъ свѣщателенъ органъ при Дирекцията на вътрешната търговия и при Главното комисарство на снабдяването. Другото въ законопроекта не е ново; съ него се оформява, се узаконява — както е казано и въ самитѣ мотиви — едно фактически положение, за да може то да бѣде уредено и въ бюджета за 1942 г., който предстои да приемемъ.

Какви ще бѣдатъ функциитѣ на тѣзи свѣщателни органи, които се предвиждатъ — отъ законопроекта не личи. Смѣто така отъ кои срѣди ще се взематъ лицата, които ще съставятъ тия комисии — смѣто така не личи. Предполагамъ, че този въпросъ е обсъденъ и правилно разрешенъ. Обаче азъ не мога да се съглася съ втория дѣлъ на законопроекта: да узаконимъ само положението на околийскитѣ и мѣстнитѣ комисари и да не вземаме актъ отъ

редицата препорѣжки, които се казаха при разискванията по отговора на тронното слово и при разискванията въ заседанията на мнозинството. Напротивъ, азъ настоявамъ, че се вземе актъ отъ тия препорѣжки и да се създадатъ наистина дееспособни, полезни органи на службата по продоволствието въ селата и градоветѣ, за да може мѣстнитѣ комисари, повечко овластенъ, своевременно да се съобразява съ създаденитѣ условия на всѣко едно мѣсто, и неговитѣ наредби да бѣдатъ въ духа на мѣстнитѣ локалитѣ условия, при които той е поставенъ да работи.

Г-да народни представители! Имаше много случаи, когато се издаватъ много добре написани наредби, много добре обсъдени, които, обаче, не навсѣкѣде могатъ да бѣдатъ приложени напълно, не навсѣкѣде могатъ да бѣдатъ приложени съ успѣхъ, защото не навсѣкѣде условията, при които сѣ поставени да работятъ комисарствата, сѣ еднакви. Ако комисаритѣ иматъ малко повече развитъ зани рѣче, малко повече власт, тѣ ще могатъ да разрешаватъ на мѣстна почва известни по-малки въпроси, безъ да бѣдатъ въ противоречие съ следваната продоволствена политика на правителството.

Независимо отъ това, чрезъ законопроекта се узаконява и друго положение, а именно, че персоналтѣ при комисарствата се издържа отъ общинитѣ и че общинскитѣ кметове назначаватъ този персоналъ. Г-да народни представители! Ние всички имаме опитъ. Долю въ своитѣ колегии ние наблюдаваме, следимъ тая служба. И върно е казаното отъ преждоговорившия колега, че това е главниятъ въпросъ, който се разисква въ селата, градоветѣ и колибитѣ — навсѣкѣде. Отивайки въ своитѣ колегии, ние не само слушаме, не само даваме съвети, но често пѣти и участвуваме въ заседанията, които се свикватъ отъ стопанскитѣ съсловия, обсъждаме начинитѣ и мѣрките, които трѣбва да се взематъ, за да може да се създаде едно правилно разпредѣление, правилно организиране на продоволствието въ съответния пунктъ.

Ние констатираме съществуващата сега двойственостъ: отъ една страна, комисари, назначени отъ министра на търговията, отъ друга страна, по единъ или двама чиновници, дадени отъ общината въ помощъ на комисаря, които чиновници, обаче, сѣ абсолютно недостатъчни, за да може комисарятъ да провежда своята служба. И понеже тѣ сѣ чиновници, взети отъ общината, плащани отъ нея, работата пъкъ на общината смѣто така е оштетена, смѣто така куца, поради липсата на единъ или двама чиновници отъ общинската канцелария. Ние или ще трѣбва да приемемъ, че трѣбва да има комисари и ще понесемъ всичкитѣ разходи, които сѣ необходими за създаването на служби, които ще развиятъ полезна дейностъ долу, или пъкъ трѣбва чисто и просто да натоваримъ общинскитѣ органи да бѣдатъ и комисари, както бѣха въ миналото, и да действуватъ споредъ условията, дирижирани отъ горе чрезъ главнитѣ комисарства

Г-да народни представители! Азъ съмъ убеденъ, че всѣки отъ васъ, като влѣзе въ центъра на колегиата си има първата си среща съ комисаря, защото първитѣ въпроси, които ви се поставятъ, сѣ въпроситѣ за продоволствието. Всѣки отъ васъ е забелязалъ, че околийскитѣ комисари сѣ се превърнали и на канцеларисти, и на агенти, и на провѣрители, и на съставители на актове, и въ края на краищата не имъ остава време да отговарятъ на разнитѣ наредби, да даватъ исканитѣ сведения, да отправятъ искания и не могатъ да дадатъ творческа работа. Ония, които сѣ подъ контрола на комисаря, виждатъ физическата му невъзможностъ да даде едно правилно разрешение на въпроса за продоволствието, много лесно го подвеждатъ, или чисто и просто действуватъ тъй, както намерятъ за добре, защото не сѣ контролирани.

Другъ е въпросътъ, г-да народни представители, дали непременно трѣбва да се създадатъ шатни чиновници при комисарствата или трѣбва да мобилизираме граждански по-младитѣ пенсионери, напиримъ, които стоятъ по цѣль денъ изъ кафенетата, нищо не работятъ, а само критикуватъ, и да ги впрегнемъ на работа въ комисарствата. Моятъ мисль е, че на общинскитѣ и специално на околийскитѣ комисари трѣбва да поставимъ на разположение хора, зависими само отъ тѣхния непосредственъ началникъ — комисаря, който чрезъ тѣхъ да може да изпълнява своята функция, която, както казахъ, е много важна за времето, въ което живѣемъ. Азъ никога не съмъ твърдѣлъ и никога не мога да кажа тукъ отъ това мѣсто или отъ кждето и да било, че ония, които провеждатъ правителствената политика за продоволствието, мислятъ нѣщо лошо или проявяватъ недостатъчна заинтересуваностъ. Обаче провеждането на тази политика, изпълнението на

наредбитъ долу става отъ хора, които не сж за мѣстата, които заематъ, или пъкъ изпълнителитъ сж поставени въ абсолютна физическа невъзможност да изпълнятъ ролята, съ която сж натоварени.

Г-да народни представители! На критикитъ по продоволствието нѣкакъ като че ли обръгнахме; приказваме, критикуваме, съветваме, даваме мнения и като че ли омръзнахме вече сами на себе си. Обаче азъ все пакъ считамъ за неизлишно още единъ път да повтора; единствената причина, която създава известно раздѣление, известно смущение въ българския народъ, е напласеното поради редъ причини недовѣрие, обезвѣряване, бихъ казалъ къмъ начина, по който се урежда продоволствието у насъ. Ние виждаме долу, въ селата, въ събранията, които правимъ, една апатизирана маса. Ние виждаме хора обезверени отъ това, че много нѣща така се правятъ, че се създава основателно недоволство. Има пакъ мѣстни хора, за които тукъ много пъти приказваме, които търсятъ съ микро-скопъ най-малката грѣшка, най-малкото опущение, най-малката нетактичност на властта, за да ги раздухвватъ и да създаватъ още по-големо недоволство, още по-големо обезвѣряване всрѣдъ народа къмъ продоволствената политика на правителството. Ние ще трѣбва да бъдемъ много внимателни. Ние не бива да даваме поводъ за критика отъ когото и да било. Ние не бива днесъ да издаваме заповѣди, като, напримеръ, заповѣдта за бархета: не може — казва — да се дава на селата бархетъ, ще се дава само на градоветъ! Има начинъ, по който да се разпредѣли правилно, колкото и малко количество да е налице; има начинъ, по който повече да дадемъ на града, по-малко на селото. Следъ издаване такава заповѣдъ срѣщаме веднага едвали не бунтарски критики отъ долу; защо дѣлите селото отъ града, ние не сме вече нѣкогашнитъ села, ние живѣемъ както живѣятъ и гражданитъ! И така е всѣщностъ положението. Не бива да дѣлимъ еднитъ отъ другитъ, защото създаваме само основания за недобросѣвѣстни, за безскрупулни критики и атаки срещу продоволствената политика на правителството.

Г-да народни представители! Безъ да повтарямъ казаното отъ колегата Цвѣтковъ, въ реда на това, което казахъ за бархета, трѣбва да кажа също и по въпроса за отпускане храна за кокшицитъ, свинетъ, кучетата и т. н., че трѣбва да бъдемъ особено много внимателни при разрешаването на съответнитъ дажди въ единъ или другъ пунктъ, за една или друга категория граждани. Трѣбва да развѣржемъ рѣцетъ на мѣстния комисаръ, за да може да се съобразява съ условията, при които работи, и да приложи една заповѣдъ, издадена отъ горе, така че тя да се възприеме навсѣкѣде отъ населението — и въ селата и въ градоветъ.

Ние днесъ наблюдаваме въ градоветъ пакъ едно паническо закупуване на всевъзможни манифактурни стоки. На какво се дължи това? Първо — на недовѣрието, че стокитъ ще ги има и утре. Това не е оправдано, защото у насъ стоки не ни липсватъ, както нѣкои мислятъ. Липсва ни правилно разпредѣление, което да вдѣхне вѣра у всѣки, та ако днесъ нѣма нужда отъ една стока, да не отива да я купува, защото следъ месецъ, два, три, когато му трѣбва тази стока, ще я има. — Днесъ, обаче, никой не е сигуренъ, че на същата цена, на която днесъ има една стока, ще я има и утре и другиденъ.

Азъ считамъ, че законопроектътъ, който е въ връзка съ бюджета, който се внася, е навремененъ. Той трѣбва въ комисията да бѣде разширенъ и да обгърне всички въпроси, които бѣха засегнати и тукъ, и въ заседанията на мнозинството. Да се вземе актъ и отъ всичко онова, което се препорѣчва отдолу. Да не се държи непрекъснато на известни наредби, издадени отгоре много правилно, много добре обсъдени, обаче въ много случаи несъобразени съ мѣстнитъ условия въ различнитъ краища на България. Само така ще направимъ радикално измѣнение и допълнение на закона за снабдяването и за регулирането на ценитъ. Да не внасяме всѣки месецъ измѣнения и допълнения, а да обсъдимъ всички въпроси много добре въ комисията, да внесемъ всички необходими измѣнения, безъ да държимъ смѣтка за срѣдствата, за да дадемъ правилна организация на снабдяването. Срѣдствата въ моменти като сегашнитъ не могатъ да играятъ никаква роля при разрешението на общонародни въпроси. Не можемъ да държимъ смѣтка за това, че щѣли сме да похарчимъ 5-10-50 или 100 милиона лева повече, когато тия 100 милиона лева ще бждатъ дадени за гарантиране на спокойствието, мира и високия националенъ духъ на българския народъ.

Ето защо не бива издрѣжката на комисарствата да легне на общинитъ. Това въ нормално време можеше, но

когато въ централни управления, напр. въ Дирекцията на храноизноса, службитъ все повече се разрастватъ, когато въ Главното комисарство сж назначени маса необходими чиновници, както намираме срѣдства за тѣхъ, така трѣбва да намѣримъ срѣдства и за необходимия персоналъ при околийскитъ комисарства, за да дадемъ правилно разрешение на голѣмия въпросъ за продоволствието. Азъ ви моля, следъ като гласуваме по начало закона, така както ни е предложенъ, всички ония, които се интересуватъ отъ него — а това сме всички ние тукъ, народнитъ представители — да го обсъдимъ въ комисията, ако трѣбва въ 1-2-3-5 или 10 заседания, но да дадемъ правилно разрешение на въпроса за снабдяването и за регулирането на ценитъ и се справимъ веднажъ завинаги съ скрититъ продажби, съ „черната борса“. Да направимъ всичко възможно, за да отговоримъ на повика — може да е демагогски, може да се третира отъ единъ така, отъ другъ иначе — че когато отъ една категория отъ българския народъ вземаме всичко, трѣбва и отъ другата категория, отъ фабрикантитъ, също така да вземемъ всичко и да го поставимъ въ общественитъ складове. (Ржкоплѣскания) Не може да вземаме само хранитъ отъ земеделцитъ, а да оставяме произведенията на фабрикантитъ да се продаватъ по скрити пѣтища на „черната борса“, или, както се казва съ най-новия изразъ — „на кѣси вълни“. (Ржкоплѣскания)

Азъ моля, г-да народни представители, да се проникнемъ всички отъ това съзнание и да дадемъ нашето съдействие, което сега се иска отъ правителството, за правилното и окончателно разрешение на въпроса за снабдяването и за разпредѣлението на продуктитъ отъ първа необходимостъ. (Ржкоплѣскания)

Велизаръ Багаровъ: Браво, бе Дочо!

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-да народни представители! По предложение на г-на министра на търговията, моля да се съгласите да преридимъ дневния редъ, като преминемъ веднага къмъ точка втора. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ втора точка отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за разрешаване на министра на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството да поеме задължение за нуждитъ на Главната дирекция на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството и на Главната дирекция на строежитъ въ размѣръ на 1.270.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години.

Моля да се съгласите да бждатъ прочетени само мотивитъ.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Лазаръ Поповъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за разрешаване на министра на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството да поеме задължение за нуждитъ на Главната дирекция на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството и на Главната дирекция на строежитъ, въ размѣръ на 1.270.000.000 л., платими въ повече отъ 3 бюджетни години.

Г-да народни представители! Съ присъединяването на новоосвободенитъ презъ 1941 г. български земи къмъ предѣлитъ на царството се възложиха на министерството голѣми задачи. Една отъ първитъ му грижи бѣ да проучи, проведе и започне въ най-непродължително време строежа на най-важнитъ пѣтища и желѣзопѣтнитъ линии, свързваци пѣтищата и желѣзопѣтната мрежа на новоосвободенитъ краища съ тия на старитъ предѣли на страната. Пристѣпни се сжщо къмъ строежа на зния постройки, които, съ огледъ задоволяване най-належащитъ нужди на администрацията, се оказаха крайно необходими. Паралелно съ тия нови строежи, министерството трѣбваше да извърши и всички работи по възстановяване причиненитъ отъ войната разрушения на пѣтища, съоръжения, държавни, обществени и частни постройки, както и всички мѣроприятия отъ благоустройственъ характеръ, имащи за целъ издигане благосъстоянието на изостаналитъ въ това отношение твърде назадъ селища.

Всички нови пѣтища и желѣзопѣтнитъ линии, които минаватъ презъ единъ извънредно труденъ теренъ, се строятъ изключително по стопански начинъ твърде усилено, и

тѣхното по-скорошно завършване е въ зависимост отъ навременното доставяне на разни материали и инвентарните машини и пособия. Съ приложения законопроектъ се предвижда доставката на релси, стрелки, семафори, сигнални и електрически уредби, валяци, разни благоустройствени машини, превозни сръдства, водопроводни трѣби и арматури, геодезически инструменти и други на обща стойност 1.270.000.000 л., които, освенъ за новитѣ шосета и желѣзопѣтни линии, ще се употребѣятъ и за водоснабдяването, оздравяването и благоустрояването въобще на селищата въ присъединенитѣ къмъ царството новоосвободени земи.

Г-да народни представители! Стойността 1.270.000.000 л. (както и лихвитѣ) на всички казани доставки Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Главната дирекция на строежитѣ нѣматъ възможностъ да изплатятъ веднага и въ брой. Ето защо се налага да се разреши на министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството да поеме задължение за изплащането имъ въ повече отъ три бюджетни години.

Като се има предвидъ горното, моля ви да разгледате и гласувате приложения законопроектъ.

Гр. София, декемврий 1941 г.

Министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството:

Инж. Д. Василевъ“

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за разрешаване на министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството да поеме задължение, за нуждитѣ на Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и на Главната дирекция на строежитѣ, въ размѣръ на 1.270.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години.

Чл. 1. Разрешава се на министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, да поеме задължение, въ размѣръ на 1.270.000.000 л., за доставки отъ Германия на машини, желѣзопѣтни и пѣтни материали, сигнални инсталации, превозни сръдства, резервни части, инструменти и апарати, сѣдове, водопроводни трѣби, арматури и др.

Задълженията по тѣзи доставки да засегнатъ последователно до седемъ бюджетни години, смѣтано отъ бюджетната 1943 г. за изплащане погашенията, а за плащане лихвитѣ начинаятъ отъ 1 януарий 1942 г. чрезъ полугодийни вноски.

Чл. 2. Означенитѣ въ чл. 1 доставки да станатъ пореда на чл. 120а отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, като договорящитѣ съ държавата страни се освобождаватъ отъ всички данѣци, налози, мита, берии, такси, гербовъ налогъ и други, по който и да било законъ, съ изключение на представителния данѣкъ, който се плаща въ размѣръ законно установенъ въ деня на подписване договора.

Чл. 3. Изплащане доставкитѣ, възложени по този законъ, да става отъ Българската народна банка, и то на следнитѣ срокове:

- 1/3 отъ стойността имъ при поръчването (подписване на договора);
- 1/3 отъ стойността имъ при приемането въ полугодийно състояние и
- 1/3 (остатѣка) при приемането.

Отпускането на аванси по горния редъ да става срещу представяне гаранция (контра-акредитивъ), дадена отъ български или чужди банки, одобрени отъ министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, следъ като предварително е взето мнението на Българската народна банка.

Ако се касае за стоки, при които не сѣ необходими нито за строежа, нито за конструктивната имъ работа специални срокове, плащането на втората и третата вноска става наведнажъ при приемането имъ.

Забележка I. Междинното (частично) приемане въ полугодийно състояние, въ зависимост отъ което ще стане плащането на 1/3 по буква „б“ на настоящия членъ, да се опредѣли споредъ естеството на предприятието въ договора.

Чл. 4. Българската народна банка да извършва плащанията на доставкитѣ по този законъ следъ предварителна провѣрка на документитѣ отъ Върховната смѣтна палата. За изплатенитѣ отъ банката суми Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и

Главната дирекция на строежитѣ да издаватъ своевременно на името на Българската народна банка съкровищни бонове, съ годишна лихва, равна на официалния скontoвъ процентъ на банката, която лихва, обаче, въ никой случай не може да надминава 5%, считана отъ датата на превода на сумитѣ до съответнитѣ падежи, по предварително одобрени отъ Върховната смѣтна палата за лихвата. Боноветѣ могатъ да бѣдатъ авансови и такива за изплащане стойността на изпълнени и редовно приети доставки, както и само за лихвитѣ.

Разрешава се на Българската народна банка да увеличи процента, предвиденъ въ забележката къмъ чл. 35, пунктъ 17, отъ устройствения ѝ законъ, до размѣръ на поетитѣ задължения, посочени въ чл. 1 на настоящия законъ.

Чл. 5. Необходимитѣ кредити за изплащане издаденитѣ съкровищни бонове за сума 1.270.000.000 л. и за съответнитѣ на тази сума лихви да се предвиждатъ ежегодно въ бюджетитѣ на Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и на Главната дирекция на строежитѣ, смѣтано отъ 1 януарий 1942 г. само за лихвитѣ, а за погашенията — отъ 1 януарий 1943 г.

Забележка II. Нужднитѣ кредити за изплащане на погашенията и лихвитѣ, по издаденитѣ съкровищни бонове за доставкитѣ, предназначени за отдѣлъ нови желѣзопѣтни линии, се предвиждатъ въ бюджета на Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата, която издава потребнитѣ платежни заповѣди.)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Кѣто отъ г-да народнитѣ представители приематъ на първо четене законопроекта за разрешаване на министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството да поеме задължение за нуждитѣ на Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и на Главната дирекция на строежитѣ въ размѣръ на 1.270.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години. Моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Минаваме къмъ точка трета:

Първо четене на законопроекта за уреждане на нѣкои прѣки данѣци.

Моля г-на докладчика на финансовата комисия да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за уреждане на нѣкои прѣки данѣци.

Г-да народни представители! Поради настѣпилото международно положение мнозина граждани се викатъ на временно обучение, което за нѣкои лица трае продължително време. Повикването на военно обучение засегна значителенъ брой данѣчни служители и граждани данѣкоплатци, което създава известно затруднение въ данѣчно отношение. Съ огледъ на горното изготвихъ приложения законопроектъ за уреждане на нѣкои прѣки данѣци.

Повикването на обучение на данѣчни служители ще причини значително закъснение въ опредѣлянето на патентитѣ за 1942 и 1943 години. За да не остане държавата безъ приходи въ началото на 1942 г., въ чл. 1 се предвижда патентътъ за 1942 г., до опредѣлянето му отъ облагателнитѣ комисии, да се събира по размѣра на сѣщия за 1941 г. Понеже въ освободенитѣ презъ 1941 г. земи нѣма опредѣлени патенти за 1941 бюджетна година за данѣкоплатцитѣ отъ сѣщитѣ, патентътъ за 1942 г. ще се събира по служебно изчисления патентъ върху декларирания отъ данѣкоплатеца приходъ. Така ще се постигне и за лицата, които нѣматъ патентъ за 1941 г., понеже сѣ започнали занятieto си следъ 1 септемврий сѣщата година.

Нѣкои данѣкоплатци не сѣ могли да подадатъ презъ м. септемврий декларация за патентно облагане, поради което съ чл. 2 се дава срокъ за подаване декларациитѣ.

Повиканитѣ на обучение лица отъ свободнитѣ професии не сѣ могли да упражняватъ занятieto си, докато е траяло обучението имъ. Въ сѣщото положение сѣ били мнозина занаятчи и търговци, обложени съ патентъ. Поради неупражняване на занятieto, приходитѣ на тѣзи лица сѣ намалѣли, и тѣ не сѣ могли да изплатятъ данѣцитѣ си. Справедливо е на такива лица да се направи известно намаление въ патента, при условие, че не сѣ получавали помощи за издрѣжка на войнишки семейства, още повече, че лицата, които внасятъ данѣкъ-занятие възъ основа на оборота, не внасятъ данѣкъ, ако сѣ били затворили заве-

денятия, защото не са направили оборотъ. Намалението въ патента се урежда съ членове 3 до 6 включително.

Нѣкои отъ повиканитѣ на обучение лица, макаръ и да сѣ упражнявали занятието чрезъ други лица, сѣ пропуснали презъ време на обучението сроковетѣ за подаване на декларации, съответно за плащане на данѣци, поради което съ членове 7, 8 и 9 се предвижда освобождаването имъ отъ 10% увеличение, втори и трети размѣри данѣкъ и лихви, при условие, че ще платятъ данѣка си.

Като предлагамъ на просвѣтеното ви внимание тукъ приложения законопроектъ за уреждане на нѣкои закони по прѣжитѣ данѣци, моля ви, г-да народни представители, да го обсъдите и гласувате.

Гр. София, 29 ноември 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за уреждане на нѣкои прѣжи данѣци.

Чл. 1. До опредѣляне патентитѣ за периода 1942-1943 години патентътъ за 1942 г. се събира безъ да се връщатъ известия по чл. 15, алинея втора, отъ закона за събиране на прѣжитѣ данѣци:

а) по размѣра на патента за 1941 бюджетна година — за данѣкоплатитѣ отъ старитѣ прѣдѣли на царството, и б) по размѣра на служебно изчисления патентъ върху обявенитѣ отъ данѣкоплатеца приходи — за данѣкоплатитѣ отъ освободенитѣ презъ 1941 г. земи, както и за тѣзи, които сѣ започнали да упражняватъ занятието си следъ 1 септември 1941 г.

Изравняването на разликата въ повече или въ по-малко се прави следъ окончателното опредѣляне на патента за 1942-1943 години.

Чл. 2. Лицата, които презъ месецъ септември 1941 г. сѣ били на обучение повече отъ 20 дена и поради това не сѣ могли да подадатъ декларация за патентно облагане за периода 1942-1943 години, подаватъ такива въ месеченъ срокъ следъ завръщането си отъ обучение.

Чл. 3. Обложениитѣ съ патентъ данѣкоплатци, повикани на обучение, получаватъ намаление въ опредѣления имъ годишенъ патентъ въ размѣръ на тѣкова дванадесетинки, колкото месеци сѣ били на обучение презъ дадена календарна година.

Чл. 4. Право на намаление въ патента иматъ само лицата, които презъ времето, докато е траяло обучението, не сѣ упражнявали занятието си чрезъ съдружници, членове на семейството или чрезъ постоянни или временно наети за случая служачи или работници и не сѣ получавали помощи за издрѣжка на войнишки семейства.

Чл. 5. Намаление на патента се прави, ако лицето е било на обучение най-малко 30 дни презъ календарната година, като днитѣ надъ 30 се закрѣпаватъ въ полза на държавата. Когато лицето бѣде повикано презъ една и съща календарна година нѣколко пѣти на обучение, закрѣпаването се прави следъ като се сумиратъ днитѣ отъ нѣколкократнитѣ обучения.

Чл. 6. Намалението се извършва въ началото на следната календарна година по писмена молба на заинтересувания. Къмъ последната се прилага удостовѣрение, издадено отъ частята (учреждението), където лицето е било на обучение.

Показването, че магазинътъ, кантората, работилницата, заведението и пр. сѣ били затворени, се прави съ удостовѣрение отъ съответното професионално сдружение, а за населенитѣ мѣста, където нѣма такова — съ удостовѣрение отъ общината.

Удостоверенията, издавани по този законъ, се освобождаватъ отъ гербъ и такси.

Чл. 7. Повиканитѣ на обучение лица, включая и лицата, които получаватъ приходи отъ наеми, се освобождаватъ отъ увеличението 10%, съответно отъ втори и трети размѣри данѣкъ за нарушения, извършени презъ времето, докато е траяло обучението, ако заплатятъ следващия се данѣкъ въ двумесеченъ срокъ следъ завръщането имъ отъ обучение.

Чл. 8. Лицата, повикани на обучение, които нѣмагъ право на намаление, поради това, че занятието е било упражнявано чрезъ други лица, се освобождаватъ отъ лихви за закъснение, ако не сѣ платили патента въ следващия се срокъ, при условие, че направятъ това въ двумесеченъ срокъ следъ завръщането имъ отъ обучение.

Чл. 9. Платенитѣ до влизането на този законъ въ сила: 10% увеличение, втори и трети размѣри данѣкъ, както и лихвата за къснение, които се засѣгатъ отъ разпоредбитѣ на членове 7 и 8, се връщатъ съответно прихващатъ, срещу дължими данѣци.

Чл. 10. Разпоредбитѣ на членове 3 до 9 включително иматъ приложение за повиканитѣ на обучение следъ 1 януарий 1941 г. лица, като и за намиращитѣ се на обучение къмъ тази дата лица.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ на първо четене законопроекта за уреждане на нѣкои прѣжи данѣци, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ се изпраща въ комисията.

Минаваме на следната точка, четвърта:

Първо четене на законопроекта за извършенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 11.000.000 л.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ: Стамо Ксчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за извършенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 11.000.000 л.

Г-да народни представители! Държавнитѣ заводи и депа за добитѣкъ иматъ важно значение за подобрене на скотовѣдството въ страната. Въ тѣхъ се поддържатъ висококачествени расови стада отъ разнитѣ видове добитѣкъ, които служатъ като източници за снабдяване земедѣлскитѣ стопанства у насъ съ ценни разплодници. Комплектуването на стадата въ държавнитѣ стопанства, както и опрѣсняването кръвта на сѣжитѣ, става чрезъ периодическо доставяне на расовъ добитѣкъ отъ чужбина. Особено много това се налага по отношение на разплодни конски добитѣкъ, необходимъ както за заводитѣ, така сѣщо и за избрани райони въ страната, които се очертаватъ като коневѣдни, където Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти е съсредоточило своята дейностъ за създаване развити коневѣдни гнѣзда. Отъ последнитѣ пѣкъ ще се взема разплоденъ конски материалъ за подобрене коневѣдството въ други области на страната, а най-вече въ новосвободенитѣ земи.

Наложително е, засега да се доставятъ поне петдесетъ жребци и двадесетъ кобили отъ расата „Нониусъ“, като необходимитѣ срѣдства за целта се взематъ отъ специалния заемъ, който е сключенъ отъ Българската земедѣлска и кооперативна банка, на основание закона за сключване на заемъ отъ Министерството на войната и Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти, въ размѣръ на 84.250.000 л., публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 45/1941 г.

Съгласно чл. 1, алинея втора, отъ поментия законъ, заемътъ ще бѣде използванъ изключително за целитѣ, посочени въ чл. 9, буква „г“, отъ закона за разпространение въ страната конската раса „Нониусъ“ и за учредяване военни депа за доотглеждане млади кончета отъ расата „Нониусъ“ и други раси (публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 11/1941 г.), като Министерството на войната използва 73.250.000 л., а Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти 11.000.000 л. отъ заема.

За да може, обаче, Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти да използва последната сума за поменатитѣ цели, необходимо е, съгласно чл. 26 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, същото министерство да разполага съ извършенъ бюджетенъ кредитъ.

Като изтъквамъ горното, представямъ на вашето внимание специаленъ законопроектъ за извършенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 11.000.000 л., съ молба да го одобрите чрезъ надлежно гласуване.

Гр. София, декември 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за извършенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 11.000.000 л.

Чл. 1. Разрешава се извършенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 11.000.000 л., съгласно съ приложената таблица.

Чл. 2. Разходитъ по този извънреденъ бюджетенъ кредитъ да се покриватъ отъ постъпленията ~~и~~ заема, който е сключенъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка на основание закона за сключване на заемъ отъ Министерството на войната и Министерството на земеделието и държавнитъ имоти при Българската земеделска и кооперативна банка, въ размъръ на 84.250.000 л., публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 45, отъ 27 февруарий 1941 г.

ТАБЛИЦА

За разходитъ по извънредния бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земеделието и държавнитъ имоти за 1941 бюджетна година, въ размъръ на 11.000.000 л.

§	Наименование на разхода	Искать се кредити лева
1	Разходи за купуване на разплодни кобили и жребци отъ расата „Нониусъ“, както и за построяване на необходимитъ конюшни и други сгради, въ връзка съ отглеждането на тѣзи разплодници въ държавнитъ заводи и депа за добитъкъ	11.000.000

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ на първо четене законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земеделието и държавнитъ имоти за 1941 бюджетна година, въ размъръ на 11.000.000 л., моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка пета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за изплащане на непокрытитъ имоти на лица отъ еврейски произходъ, предложени на държавния поземленъ фондъ за изкупуване, съгласно закона за защита на нацията.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за изплащане на непокрытитъ имоти на лица отъ еврейски произходъ, предложени на държавния поземленъ фондъ за изкупуване, съгласно закона за защита на нацията.

Г-да народни представители! При предприетитъ действия за събиране на данъка по закона за еднократенъ данъкъ върху имуществата на лица отъ еврейски произходъ е констатирано, че има лица, които притежаватъ изключително или въ голѣмото си болшинство само непокрыти имоти, които съгласно чл. 24 отъ закона за защита на нацията трѣбва да бъдатъ предложени за изкупуване отъ държавния поземленъ фондъ при Министерството на земеделието и държавнитъ имоти. Тѣзи лица, поради липса на налични сръдства и други отчуждаеми имущества, сѣ въ невъзможност да заплатятъ следущия имъ се данъкъ, по закона за еднократенъ данъкъ върху имуществата на лица отъ еврейски произходъ, защото изкупуването на притежаванитъ отъ тѣхъ имоти ще стане съгласно закона за изплащане на непокрытитъ имоти на лица отъ еврейски произходъ, предложени на държавния поземленъ фондъ за изкупуване, съгласно закона за защита на нацията, по силата на който законъ срещу изкупенитъ имоти собственицитъ имъ ще получатъ непрехвърляеми съкровищни удостоверения, платими въ продължение на 25 години при 3% годишна лихва.

За да могатъ тия лица да заплатятъ дължимия си еднократенъ данъкъ върху имуществата на лица отъ еврейски произходъ, ще трѣбва законътъ за изплащане на непокрытитъ имоти на лица отъ еврейски произходъ и пр. да се измѣни въ смисълъ, че на собственицитъ на непокрыти недвижими имоти, които дължатъ еднократенъ данъкъ, могатъ да се издаватъ и прехвърляеми съкровищни удостоверения, добитата сума отъ продажбата на които да послужи изключително за изплащане на дължимия отъ сѣщитъ еднократенъ данъкъ върху имуществата на лица отъ еврейски произходъ, защото при сегашното положение липсва всѣкаква възможностъ за своевременното събиране на сѣщия по какъвто и да е начинъ, щомъ като

имотитъ ще бъдатъ изкупени отъ държавния поземленъ фондъ и заплатени съ непрехвърляеми съкровищни удостоверения.

Като предлагамъ на просвѣтеното ви внимание настоящия законопроектъ, моля ви, г-да народни представители, да го обсъдите и гласувате.

Гр. София, 8 декемврий 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение и допълнение на закона за изплащане на непокрытитъ имоти на лица отъ еврейски произходъ, предложени на държавния поземленъ фондъ за изкупуване, съгласно закона за защита на нацията.

Параграфъ единственъ. Къмъ чл. 1 се прибавя следната нова алинея:

На лица отъ еврейски произходъ, които дължатъ данъкъ по закона за еднократенъ данъкъ върху имуществата на лица отъ еврейски произходъ, с. разрешение на министъра на финанситъ, могатъ да бъдатъ издавани и прехвърляеми съкровищни свидетелства, но при условие, че тѣзи лица нѣматъ други активи, съ които да изплатятъ напълно дължимия си данъкъ и че добититъ отъ прехвърлянето на съкровищнитъ свидетелства суми ще послужатъ изключително за изплащане на дължимия данъкъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Дочо Христовъ.

Дочо Христовъ: Отказвамъ се.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Димитъръ Андреевъ.

Димитъръ Андреевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Както ви е известно, по закона за защита на нацията не е позволено на евреитъ да бъдатъ собственици на непокрыти недвижими имоти. Съгласно закона за защита на нацията, евреитъ, собственици на такива имоти, сѣ длъжни да ги предложатъ въ тримесеченъ срокъ на държавния поземленъ фондъ. Отъ друга страна, вие знаете, че презъ месецъ юлий гласувахме законъ, съ който се урегулираше начинътъ, по който ще се изплаща стойността на тѣзи имоти. Споредъ този законъ, публикуванъ на 19 юлий 1941 г., стойността на тѣзи имоти ще се изплаща отъ сръдствата на поземления фондъ въ срокъ отъ 25 години, начиная отъ 1 януарий 1941 г., чрезъ съкровищни бонове, които притежателитъ имъ нѣматъ право да прехвърлятъ на други лица. Все по това време ние гласувахме и закона за еднократенъ данъкъ върху имуществата на лица отъ еврейски произходъ, по който всички имущества, находящи се въ еврейски ръце, се облагатъ съ еднократенъ данъкъ въ размъръ на 20% отъ стойността имъ. Отъ мотивитъ на предложениия ни законопроектъ, става ясно сега, че въ България имало евреи, чие то имущество се състои само отъ непокрыти недвижими имоти! Понеже по закона за защита на нацията тѣзи непокрыти недвижими имоти трѣбва да се предложатъ на поземления фондъ, понеже тѣзи имоти евреитъ не могатъ да продаватъ на други лица, и понеже тѣ сѣ длъжни да платятъ 20% отъ стойността на тѣзи имоти, по силата на закона за еднократния данъкъ върху имуществата на евреитъ, а не могатъ да платятъ тоя данъкъ, тъй като имуществото имъ се състои само въ непокрыти недвижими имоти, се е създадо едно безизходно положение. Разглежданиятъ законопроектъ посочва сръдството, чрезъ което ще трѣбва да се улеснятъ тѣзи евреи, като, вмѣсто непрехвърляеми съкровищни бонове, имъ се издадатъ прехвърляеми съкровищни бонове, които тѣ ще могатъ да сконтиратъ при нѣкоя банка и да платятъ следущия имъ се данъкъ по закона за еднократенъ данъкъ върху имуществата на лица отъ еврейски произходъ.

Г-да народни представители! Евреитъ у насъ не могатъ да се оплачатъ, че не сѣ получили улеснения при изплащане на данъка, нареченъ „еднократенъ данъкъ“ върху еврейскитъ имущества“, тъй както не могатъ да се оплачатъ и отъ режима, при който сѣ поставени да живеятъ у насъ. Разглежданиятъ законопроектъ е едно отъ сръдствата, чрезъ които тѣ се улесняватъ да платятъ еднократния данъкъ. Той, обаче, не изчерпва улесненията, които се правятъ на евреитъ при плащането на този данъкъ.

Понеже не обичамъ да не бъда подкрепянь съ доказателства, то за подкрепа на твърдението си, че евреитъ се улесняватъ въ плащането на този данъкъ, азъ ще приведа малко цифри. Въ София, по силата на закона за еднократното облагане на еврейскитъ имущества, сж подадени кръгло 14.000 декларации. Отъ тѣзи 14.000 декларации, декларациитъ, посочващи имущества надъ 200.000 л., сж кръгло 2.200. Значи 2.200 души ще плащатъ данъкъ, тъй като въ останалитъ 14.000 декларации се посочватъ имущества подъ 200.000 л., които не подлежатъ на облагане. Срещу тази цифра отъ 2.200 декларации на тия, които ще бъдатъ обложени, стоятъ разрешения, че могатъ да сключатъ ипотеки — 860 человекъ! 860 человекъ кръгло — а тѣ трѣбва да сж и повече — сж получили разрешение да изплатятъ данъка си, като сключатъ ипотеки срещу имотитъ си. Значи, близу 37% отъ лицата, засегнати отъ този данъкъ, ще платятъ данъка си чрезъ срѣдства, взети отъ държавата.

Отъ това можемъ да заключимъ, че най-малко 1000 имоти нѣма да се продадатъ, защото при сключване на ипотеки сж предлагани по 2, по 3, по 4, та дори и по 9 имота. И забележете, г-да народни представители, че ипотеки се отпускатъ не срещу индустриални постройки, защото, по силата на закона за Ипотекарната банка, последната не отпуска ипотека срещу другъ недвижимъ имотъ, освенъ срещу покритъ недвижимъ имотъ, въ града, срещу къщи и дюкяни. Имало е случай — това установихъ при моята провѣрка — еврейнъ да залага по 9 магазини, за да получи 600.000 л., сума, съ която да плати данъка, съ който е обложенъ, вмѣсто да бъде задълженъ да продаде два отъ тѣзи дюкяни, които ще бъдатъ купени отъ българи, и да си плати данъка.

Тази политика може би отъ гледна точка на фиска е удобна. Финансовиятъ министъръ не се интересува въ края на краищата откъде ще се платятъ паритъ — дали данъкоплатецътъ ще плати отъ личнитъ си срѣдства, които има у себе си, или пъкъ ще ги вземе отъ държавната каса; за него е важно да постѣпятъ паритъ. Обаче отъ гледна точка на целта, която преследва законътъ за защита на нацията — да се отстранятъ евреитъ отъ стопанския животъ и тѣхната недвижима собственостъ да премине въ български ръце — тази политика може да бъде критикувана. Защото, отпускаяки ипотеки на евреитъ, ние имъ позволяваме да не изживяватъ онѣзи срѣдства, които тѣ иматъ и които сж укрили. Това твърдя, защото не мога да допусна, че евреитъ сж декларирали всички пари, акции, облигации и други ценности, които тѣ иматъ, защото не мога да допусна, че отношението на тѣхното недвижимо имущество къмъ тѣхното движимо имущество наистина е 60 къмъ 40, отношение, което може да се направи по декларациитъ, които тѣ сж подали.

Отпускаяки имъ ипотеки, ние закрепостяваме недвижимата собственостъ въ ръцетъ на евреитъ, които не сж разположени да прехвърлятъ тази недвижима собственостъ и сжщата да мине въ български ръце. Освенъ това, психическото отражение отъ този фактъ на отпускане ипотеки на евреитъ, мене ми се струва, че е отъ най-голъмо значение. Когато отпускаме ипотека на евреитъ, ние създаваме у тѣхъ убеждението, че желаемъ да имъ помогнемъ, създаваме у тѣхъ убеждението, че тази работа може нѣкакси въ бъдеще да се измѣни, и затова днесъ тѣ не желатъ да ликвидиратъ предприятията си, и последнитъ стоятъ въ това положение, въ което бѣха порано.

Конкретно по това законче не мога да кажа, че не го одобрявамъ. То трѣбва да се гласува, защото е логическа последица на една система, която ние не можемъ да одобримъ — системата, по която се уреди у насъ еврейскитъ проблемъ. Азъ се ползвамъ отъ този случай да направя единъ апелъ къмъ г-на министра на финанситъ: да не се отпускатъ повече ипотеки на евреитъ-длъжници по закона за еднократенъ данъкъ върху имущества на лица отъ еврейски произходъ, нито пъкъ да се разрешава реализирането на тѣзи ипотеки, които сж били отпуснати и сже не сж реализирани. Евреитъ, г-не министре на финанситъ, нѣма да допуснатъ да имъ се продадатъ недвижимитъ имоти при положението, въ което се намираме стопански днесъ. А ако се продадатъ на публиченъ тръгъ тѣхнитъ имоти, нѣма да загуби нацията, защото тѣ ще отидатъ въ български ръце, нито пъкъ туй ще се отрази върху стопанството, защото се касае само за къщи и дюкяни, а не за нѣкакви индустриални предприятия.

Ползвамъ се отъ този случай да направя и другъ апелъ къмъ г-на министра на вътрешнитъ работи. Време е, наистина, вече да уредимъ по единъ цѣлостенъ и окончателенъ начинъ проблема за евреитъ у насъ. Онова поло-

жение, което се създаде вследствие неудачния законъ за защита на нацията, тръгва нашата общественостъ, и на това положение ще трѣбва да туримъ частъ по-скоро край. Г-нъ министърътъ на вътрешнитъ работи въ този моментъ вѣроятно открива въ Военния клубъ, курса за нова Европа и той знае, че въ нова Европа еврейскитъ проблемъ нѣма да съществува и че пътятъ къмъ нова Европа минава презъ този проблемъ. (Ржкоплѣскания)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ министърътъ на финанситъ.

Министъръ Добри Божиловъ: Г-да народни представители! По поводъ казаното отъ народния представител г-нъ Андреевъ имамъ да кажа само нѣколко думи, и то само за да поправа нѣкой фактически неточности въ неговото говорене. Действително разрешения сж на 800 лица евреин да сключатъ ипотеки. Защо? Защото, ако тръгнѣхме по пътя на екзекутиранята, на принудителнитъ продажби, ние не можехме да получимъ приходи така скоро, както тѣ ни бѣха необходими и каквато целъ имаше законътъ за еднократното облагане на евреитъ, а именно отъ цѣлото облагане отъ 2 и половина милиарда лева най-малко 1 милиардъ лева да съберемъ до края на годината, а другитъ да останатъ като резервъ за следващата година. Но по една или друга причина евреитъ не се възползуваха отъ разрешенитъ имъ ипотеки. Азъ Ви увѣрявамъ, г-нъ Андреевъ, че отъ разрешенитъ 800 ипотеки може би само 200 ще се реализиратъ. Съображенията за това не зная, но азъ ги подозирамъ. Въ всѣки случай евреитъ не поискаха да иматъ ипотеки надъ имотитъ си и когато имъ казахме: или ипотеки, или продажби, тѣ намѣриха пари и платиха. Така че, ще се реализиратъ може би най-много до 200 отъ разрешенитъ 800 ипотеки, и то за една незначителна сума. Повтарямъ, държавата имаше нужда да постѣпятъ пари веднага. Поради страхъ или по други съображения — не мога да ги зная какви сж, но подозирамъ само, че може би имаха по-далечни съображения — евреитъ не искаха да турятъ подъ ипотека своитъ имоти и намѣриха пари да платятъ данъка. Въ всѣки случай съ разрешенитъ ипотеки ги притиснаха, и можахъ да постѣпятъ пари въ държавното съкровище по-скоро.

Касателно това, защо имотитъ на евреитъ не сж продадени, за да се плати данъкътъ, азъ моля за момента да не искате отъ менъ освѣтление. Ще го получите отъ този законопроектъ, който ще последва решението на Министерския съветъ, съ което се срѣхва всѣкакви пскупко-продажби на недвижими имоти. Тамъ г-нъ Андреевъ ще намѣри разрешение на неговото желание, на неговото искане въ по-голъмъ размѣръ, отколкото той пледира по разглеждания законопроектъ (Ржкоплѣскания)

Моля ви да гласувате сега на първо четене предложения законопроектъ, за да може тѣзи съкровищни удостоверения, които ще се издадатъ на тѣзи евреи, на които цѣлиятъ активъ е само полски имоти — касае се за единъ голѣмъ чифликъ въ Бургаско, за единъ имотъ въ Добруджа и за още нѣколко случаи — да станатъ прехвърляеми, та държавата да може да събере следущия сж данъкъ. Разбира се, ако тѣзи хора имаха други имоти, азъ не бихъ предложилъ тоя законопроектъ, а щѣхъ да поискамъ отъ другитъ активи да платятъ опредѣления имъ данъкъ и за полскитъ имоти, които имъ се отнематъ. Обаче има 5-6 души евреи, на които цѣлиятъ активъ е само полски имоти и, следователно, не могатъ да платятъ следущия имъ сж данъкъ, ако държавата не позволи да прехвърлятъ една частъ отъ издаденитъ имъ съкровищни удостоверения срещу тия имоти, равна на размѣра на данъка.

Повтарямъ, че желанието на г-нъ Андреевъ, да бъдатъ продадени имотитъ на евреитъ, за да си платятъ данъка, ще намѣри разрешение въ законопроекта, който почти е готовъ и тия дни ще бъде внесенъ въ Камарата, за покупко-продажбитъ на недвижимитъ имоти. (Ржкоплѣскания)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване.

Който отъ г-да народнитъ представители приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за изплащане на непокрититъ имоти на лица отъ еврейски произходъ, предложени на държавния поземленъ фондъ за изкупуване, съ ласно закона за защита на нацията, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство. Събранието приема.

Законопроектътъ отива въ комисията.

Минаваме към точка шеста от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение бюджета на Главната дирекция на строежите за 1941 бюджетна година.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение бюджета на Главната дирекция на строежите за 1941 бюджетна година.

Чл. 1. Намалява се кредитът, предвиден по § 40, част II — нови желъзопътни линии — на бюджета на Главната дирекция на строежите за 1941 бюджетна година с 200.000.000 л., с която сума се увеличават кредитите по следните параграфи от част I — „Пътница“ — на същия бюджет, а именно: по § 21—А с 100.000.000 л. и по § 21—Б с 100.000.000 л.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приемат заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

Чл. 2. Предвидената с закона за допълнителните бюджетни кредити по бюджета на разните фондове на държавата за 1941 бюджетна година извънредна вноска от държавата по § 3, буква „д“, на приходния бюджет на Главната дирекция на строежите, част II — нови желъзопътни линии — от 230.396.000 л. се намалява с 200.000.000 л., т. е. остава 30.396.000 л.

Въ размър на намалената вноска от 200.000.000 л. се предвижда нова буква „г“ към § 1, част I — „Пътница“ — на приходния бюджет на Главната дирекция на строежите извънредна вноска от държавата въ размър на 200.000.000 л.

Въ алинея втора на този членъ комисията прибави след думите: „се предвижда“ думата „по“, а след думите: „Главна дирекция на строежите“ постави тире.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме на точка седма от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на членове 58 и 59, букви „б“ и „в“, от наредбата-закон за държавните привилегии, акцизите и патентите.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение и допълнение на членове 58 и 59, букви „б“ и „в“, от наредбата-закон за държавните привилегии, акцизите и патентите.

§ 1. Чл. 58 се изменя така:

Фабричният (неплодовъ) спирт се облага с 150 л. акциз на един литър 100°.

Фабричният спирт, за производство на оцет, се облага с 50 л. акциз на един литър 100°.

Фабричният спирт, употребяван за производство на мастика, коняк, ром и други подобни изкуствени спиртни напитки, се освобождава от общински налог.

Министерският съвет, по доклад на министра на финансите, може да увеличава или намалява размъра на акциза на спирта.

Министерският съвет, по доклад на министра на финансите, може да разрешава производството на оцет, мастика, коняк, ром и други подобни изкуствени спиртни напитки и от фабричен (неплодовъ) спирт, когато въ страната, поради градушка, перноспора и други причини, вината и плодови ракии с въ ограничени количества.

Комисията добави на края на четвъртата алинея думите: „Постановлението на Министерския съвет подлежи на одобрение от Народното събрание“.

Желанието е да се внесе още през първата сесия на Народното събрание постановлението за увеличаването на акциза, което Министерският съвет ще намъри за необходимо да направи, поради приключване на реколтата, износа и др.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приемат заглавието на законопроекта и § 1, както се докладваха, с допълнението, направено от комисията, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 2. Чл. 59, букви „б“ и „в“, се изменя така:

За парфюмерия — с 150 л. на един литър 100°.

За индустриални цели — с 50 л. на един литър 100°.“ Въ втората алинея на § 2, гдето е казано: „За индустриални цели — с 50 л. на един литър 100°“, комисията увеличи 50 л. на 150 л.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приемат § 2, както е приет от комисията, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 3. Това увеличение размъра на акциза на спирта по § 1 и 2 на тоя закон, влиза въ сила от 28 ноември 1941 г.“

Наличните количества фабричен спирт, намиращи се въ спиртните фабрики, питейнопродавците на едро и на дребно, оцетните фабрики, парфюмерийните фабрики, работилници, парфюмерийни складове и търговски магазини, аптеки и дрогерии, подлежат на деклариране и описване на 28 ноември 1941 г., за да бъдат обложени с разликата на акциза.

На деклариране и описване подлежат и всички подсладени спиртни напитки и оцет на същата дата.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приемат § 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме на точка осма от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на членове 9, 39 и 45 от закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение и допълнение на членове 9, 39 и 45 от закона за бюджета, отчетността и предприятията.

§ 1. Въ чл. 9 на края от закона за бюджета, отчетността и предприятията се добавят следните две нови алинеи:

Помощите, наградите, субсидиите, премията и други такива, давани на длъжностни лица, общини, дружества и прочее, се отпускат с заповед от съответния министър въ размър до 10.000 л. включително; с писмено съгласие на министра на финансите въ размър до 300.000 л., а за суми над 300.000 л. — от Министерския съвет.

Размърът на пътните и дневните пари на командировани въ царството или въ чужбина лица по чл. 60 от закона за държавните служители, се определя от министра на финансите.

Въ втората алинея на § 1 комисията замъни думите: „300.000 л., а за суми над 300.000 л. — от Министерския съвет“ с думите: „100.000 л. за лихви на безлихвени заеми — до 300.000 л., а за всички други случаи за суми над 100.000, съответно над 300.000 л. — от Министерския съвет“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приемат заглавието на законопроекта и § 1, както е приет от комисията, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 2. След алинея трета на чл. 39 се добавя следната нова алинея:

Разрешенията за поемане на задължения за разходи, платими по един следващ бюджет по предходната алинея, се дават само от министра на финансите.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приемат § 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 3. На края на алинея шеста отъ чл. 39 се добавя следниятъ текстъ:

Такива задължения, поети не по тоя редъ, не подлежатъ на изпълнение.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 4. Следъ алинея трета на чл. 45 се добавя следната нова алинея четвърта:

Дава се право на министра на финансите да разрешава да се плащатъ надници по-големи отъ 100 л. на день, максимумъ до 200 л.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 5. Настоящиятъ законъ отменява всички законоположения, които му противоречатъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на точка девета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за уреждане на търговските дружества въ Добруджа и на задълженията, възникнали преди присъединяването ѝ къмъ царството.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„З А К О Н Ъ

за уреждане на търговските дружества въ Добруджа и на задълженията, възникнали преди присъединяването ѝ къмъ царството.

Чл. 1. Търговските дружества, включително и кооперативните сдружения, които иматъ главното си седалище въ земи, отстъпени на царството по Крайовския договоръ, продължаватъ да съществуватъ, ако сѫ били съставени съобразно съ действащото въ тѣзи земи законодателство до присъединяването имъ.

Ако, обаче, въ уставитъ или учредителнитъ договори на тѣзи дружества се съдържа постановления противни на правила отъ публиченъ редъ на действащото въ царството право, тия уставни или договори трѣбва да се съобразятъ съ българскитъ закони въ шестмесеченъ срокъ отъ влизането на настоящия законъ въ сила. Въ противенъ случай, дружествата се смѣтатъ прекратени и подлежатъ на ликвидация.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 2. Акционернитъ дружества и дружествата съ ограничена отговорност, които иматъ главното си седалище въ румънското кралство и сѫ имали клонове въ присъединена Добруджа, могатъ да продължаватъ дейността си въ царството следъ като се съобразятъ съ изискванията на търговския законъ и на закона за дружествата съ ограничена отговорност.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 3. Издаденитъ и обгербвани подъ действието на румънския търговски законъ акции и дѣлове на акционерни и командитни дружества, кооперации, водни синдикати и дружества съ ограничена отговорност, които иматъ главното си седалище въ отстъпенитъ на царството по Крайовския договоръ земи, се освобождаватъ отъ гербовия налогъ.

Същото се отнася и за акциитъ и дѣловетъ, които ще бждатъ издадени въ срока по чл. 1, алинея втора въ замѣна на ония, за които се говори въ предшествуващата алинея.

Забележка. Чл. 5 отъ закона за прилагане закона за гербовия налогъ и опрощаване на глоби по сѣщия законъ въ Добруджа се отменява.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 4. При вписването въ търговскитъ регистри на акционерни дружества въ Добруджа, които сѫ съществували до присъединяването ѝ къмъ царството, съгласно румънския търговски законъ, не се събира мито по чл. 167, пунктъ 7, отъ търговския законъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 5. Въ срока по чл. 1, алинея втора, всѣко заинтересувано лице може да направи възражения противъ регистрирането или пререгистрирането на търговскитъ дружества въ Добруджа предъ областния съдъ.

Преписъ отъ тия възражения се връчва на заинтересуваното търговско дружество.

Въ най-късъ срокъ съдътъ се произнася по тия възражения следъ като изслуша странитъ въ съдебно заседание. Споредъ важността на изтъкнатитъ недостатѣци за образуването или съществуването на дружеството, съдътъ постановява или поправянето на тия недостатѣци, ако това е възможно, или прекратяването на дружеството.

Опредѣлянето на съда подлежи на касационно обжалване.“

Въ последната алинея се поправи една печатна погрѣшка: думата „опредѣлянето“ да се чете „опредѣлението.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 5, както се докладва отъ г-на докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 6. Съществуването на търговски дружества и еднолични фирми въ Добруджа до присъединяването ѝ къмъ царството може да се доказва съ извлѣчение отъ търговския регистъръ или съ удостоверение или другъ документъ отъ надлежния съдъ, а при липса на такива съ удостоверение отъ общината, въ която фирмата или дружеството сѫ имали своето главно седалище.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 7. Въ случай че търговскитъ регистри не сѫ налице, всички фирми трѣбва да бждатъ регистрирани въ срока по чл. 1, алинея втора, щомъ това е необходимо за съществуването на фирмата.

Забележка. Всички книжа и производства по първото регистриране и пререгистриране се освобождаватъ отъ такси (включително и за търговско-индустриалнитъ камари и общинитъ) и гербовъ налогъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 8. Пресмѣтането на дружествения капиталъ стаза по курса на Б. н. банка при присъединяването на Добруджа — 1 лей за 45 стотинки.“

Съкратенитъ думи „Б. н. банка“ се изписватъ: „Българската народна банка.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 9. Задълженията на жителитъ отъ Добруджа къмъ частни лица и кредитни институти (банки, кооперативни сдружения и пр.), възникнали преди присъединяването ѝ къмъ царството, се уреждатъ съгласно действащитъ въ тази територия облекчителни закони: законъ за конвер-

сията от 7 април 1934 г., законът за предпазния конкордат, законът за заздравяване търговския кредит и пр.

Забележка. Като жители на Добруджа се смятат ония лица (физически и юридически), които сж имали там своето мѣстожителство от 7 април 1934 г. до 14 септември 1940 г., и ония, които сж преселени въ царството съгласно Крайовския договор от 7 септември 1940 г.

Въ чл. 9 думитъ: „въ тази територия“ комисията замѣни съ думитъ: „дотогава въ Добруджа“, а въ забележката думитъ „отъ 7 април 1934 г. до 14 септември 1940 г.“ комисията замѣни съ думитъ: „на 7 септември 1940 г.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: По чл. 9 е постановено предложение отъ народния представител г-нъ Ангелъ Стояновъ. Той предлага: къмъ чл. 9 да се впише нова забележка съ следния текстъ: „Румънскитъ закони за лихвоимството се прилагатъ въ всички случаи, когато се касае за уреждане на задължения, за които се говори въ този членъ.“

Има думата народниятъ представител г-нъ Ангелъ Стояновъ.

Министъръ Василъ Митаконъ: Азъ съмъ съгласенъ.

Ангелъ Стояновъ: Понеже г-нъ министърътъ е съгласенъ, нѣма какво да защитавамъ предложението си.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ е съгласенъ съ предложението. Ще го гласуваме. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ, къмъ чл. 9 да се прибави забележката, която ви докладвахъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Които отъ г-да народнитъ представители приематъ чл. 9, съ измѣненіята, направени отъ комисията, вкѣлно и забележката, която току-що се трие, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 10 Разпорежданията, по силата на които държавата понася изцѣло или отчасти загубитъ на нѣкои банковѣ институти, последвали отъ приложението на румънския законъ за конверсията на земеделскитъ и градскитъ задължения, се отмѣняватъ спрямо българската държава. Това, обаче, не вреди на длъжницитъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 11. Въ всички случаи, въ които казаниятъ законъ въ конверсията на земеделскитъ и градски задължения поставя ползуването отъ едно право въ зависимостъ отъ плащане или срокове, започнали да текатъ отъ влизането на закона въ сила, тия срокове за лица по чл. 9 се продължаватъ и започватъ да текатъ отъ влизането въ сила на настоящия законъ; за законѣнитъ плащания се дава срокъ на длъжницитъ 4 месеца отъ публикуването на закона.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 12. Ако кредиторътъ сж въ неизвестностъ или живѣятъ въ чужбина, или откажатъ получаването на сумитъ, длъжницитъ могатъ да внесатъ длъжимитъ имъ суми по тоя законъ въ Б. з. к. банка и съ това се считатъ издѣлжени.“

Съкратенитъ думи: „Б. з. к. банка се изписватъ: „Българска земеделска и кооперативна банка.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 13. Задълженията на лицата по чл. 9 къмъ Българската земеделска и кооперативна банка, Българската народна банка и къмъ кредиторитъ отъ старитъ предѣли на царството, се уреждатъ съгласно закона за облекчение на длъжницитъ и заздравяване на кредита, като за ползуването отъ тоя законъ се опредѣли срокъ отъ 4 месеца следъ влизането на настоящия законъ въ сила.

Забележка. Изплатенитъ отъ длъжницитъ на румънската държава суми по задължения къмъ Б. з. к. банка и Б. н. банка се приспадатъ.“

Съкратенитъ думи: „Б. з. к. банка и Б. н. банка“ се изписватъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 14. Всички спорове относно горнитъ задължения се разрешаватъ отъ околийския сѣдия по мѣстожителството на длъжника. Производството, както и всички книжа: молби, жалби, удостоверенія, документи, преводи отъ румънски и пр., които се подаватъ, съставятъ и издаватъ по поводъ и въ връзка съ настоящия законъ, както и всички служебни действия, включително издаването на изпълнителни листове, се освобождаватъ отъ такси, мита, берин, гербовъ налогъ и други разноски.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 15. Изплащането и конвертирането на длъжимитъ суми ще става по курсъ на Б. н. банка при присѣдиняване на Добруджа — 1 лей за 45 стотинки.“

Съкратенитъ думи: „Б. н. банка“ се изписватъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: (Чете)

„Чл. 16. На решенията, издадени отъ румънскитъ съдилища до присѣдиняването на Добруджа къмъ царството, се дава изпълнителна сила по опредѣление на съответния по мѣстожителството на ответника околийски или областенъ сѣдъ (споредъ това отъ кой сѣдъ като първа инстанция е издадено решението) по реда, указанъ въ членове 878—884 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство

Това опредѣление подлежи само на касационно обжалване“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Законпроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на точка десета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

Министъръ Иванъ Горановъ: Комисията не е готова съ доклада си.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Съ точка десета не може да се занимаемъ, понеже комисията сѣщо не е готова съ доклада си.

Минаваме на точка единадесета отъ дневния редъ:

Одобрение на проекторешението за одобряване 12. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 декември 1941 г., протоколъ № 197, относно разрешаването на столичнитъ театри и кинотеатри да дадатъ по нѣколко представления и утра за въ полза на зимната помощ, като входнитъ билети се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, акцизъ, гербовъ налогъ, налози и пр., по всички закони и наредби, било то държавни или общински.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за одобряване 12. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 декември 1941 г., протоколъ № 197, относно разрешаването на столичнитъ театри и кинотеатри да дадатъ по нѣколко представления и утра за въ полза на зимната помощ, като входнитъ билети се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, акцизъ, гербовъ налогъ, налози и пр. по всички закони и наредби, било то държавни или общински.

Г-да народни представители! На 25 ноември 1941 г. въ Министерството на финанситъ, Дирекция на държавнитъ привилегии и акцизитъ, бѣ свикана конференция на всички

собственици на театри и кинотеатри отъ гр. София, за да се обмисли начинътъ, по който да се дадатъ представлени- ния, brutниятъ приходъ отъ които да се внесе изцѣло за зимната помощъ.

Решено бѣ да се дадатъ отъ всички театри и кино- театри по нѣколко утра, въ които да взематъ безплатно участие и артисти отъ Народния театъръ, Народната опера и чуждестранни кабаретни артисти и артисти, brutниятъ приходъ отъ които да се даде за зимната помощъ.

Горното решение, за да бѣде проведено добре и тая благосродна акция да бѣде увѣчана съ успѣхъ, като се събератъ по-голъми суми и по този начинъ да може да бѣде чувствително подпомогнатъ фондътъ за зимната по- мощъ, то ще бѣде необходимо, входнитѣ билети за въ- гроснитѣ представления да бѣдатъ освободени отъ всѣ- какви такси, акцизъ, гербовъ налогъ и налози по всички закони и наредби, било то държавни или общински.

Представленията и утрата ще бѣдатъ уредени подѣ прѣкоето рѣководство на органитѣ на Министерството на финанситѣ.

Лично азъ одобрихъ това решение и дадохъ заповѣдъ на своитѣ органи да окажатъ най-дейно съдействие при превеждането на тази акция.

Съ огледъ на гореизложеното, за да бѣдатъ освобо- дени въпроснитѣ представления и утра отъ всѣкакви такси, акцизъ, гербовъ налогъ, налози и пр., по всички закони и наредби, било то държавни или общински, за- това гочитаемиятъ Министерския съветъ, рѣководимъ отъ горнитѣ съображения, съ 12. постановление, взето въ за- седанието му отъ 2 декемврий 1941 г., протоколъ № 197, реши да позволи даването на въпроснитѣ представления и утра, като входнитѣ имѣ билети се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, акцизъ, гербовъ налогъ, налози и пр. по всички закони и наредби, било то държавни или общински.

Като имате предвидъ гореизложеното, имамъ честъ да ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате въ настоящата редовна сесия, приложеното проекторешение.

Гр. София, декемврий 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобряване 12. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 декемврий 1941 г., прото- колъ № 197, относно разрешаването на столичнитѣ театри и кинотеатри да дадатъ по нѣколко представления и утра за въ полза на зимната помощъ, като входнитѣ билети се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, акцизъ, гербовъ налогъ, налози и пр., по всички закони и наредби, било то държавни или общински.

Разрешава се на столичнитѣ театри и кинотеатри да да- датъ по нѣколко представления и утра, отъ които brut- ниятъ приходъ да бѣде за въ полза на зимната помощъ, като входнитѣ билети за случая се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, акцизъ, гербовъ налогъ, налози и пр., по всички закони и наредби, било то държавни или общински.

Входнитѣ билети ще бѣдатъ отпечатани безплатно въ Държавната печатница, съ специаленъ текстъ: „Зимна помощъ.“

Представленията и утрата ще бѣдатъ уредени отъ из- браната комисиия.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ проекторешението за одобряване 12. постановле- ние на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 декемврий 1941 г., протоколъ № 197, относно разреша- ването на столичнитѣ театри и кинотеатри да дадатъ по нѣколко представления и утра за въ полза на зимната по- мощъ, като входнитѣ билети се освобождаватъ отъ всѣ- какви такси, акцизъ, гербовъ налогъ, налози и пр., по всички закони и наредби, било то държавни или общински, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на следната точка, дванадесета, отъ дневния редъ:

Одобрение на проекторешението за опрощаване на сумата 17.848.235 л., съгласно чл. 132 отъ закона за съби- ране на прѣжитѣ данъци.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за опрощаване на сумата 17.848.235 л., дължими отъ глоби, лихви и неиздължения на държавното съкровище, общинитѣ, фондоветѣ и пр. по изпълнителнитѣ дѣла отъ несъстоятелни и несъществу- ващи длъжници.

Г-да народни представители! Понеже събирането на вземанията на държавата, общинитѣ, фондоветѣ и пр. отъ глоби, лихви и неиздължения по приложения списъкъ се е оказало невъзможно поради обстоятелството, че длъжницитѣ сѣ несъстоятелни или несъществуващи, не сѣ оставили никакви имоти и нѣматъ наследници, отъ които да се събиратъ сумитѣ, на основание чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитѣ данъци, имамъ честъ да помоля да гласувате приложеното проекторешение и да бѣдатъ опростени тия глоби, лихви и неиздължения на обща сума 17.848.235 л.

Актоветѣ за несъстоятелностъ и несъществуващи длъж- ници, приложения къмъ препискитѣ, сѣ съставени отъ да- нѣлната властъ съвмѣстно съ общинския представителъ.

Гр. София, ноемврий 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за опрощаване на сумата 17.848.235 л., съгласно чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитѣ данъци.

Опрощава се, съгласно чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитѣ данъци, по приложения списъкъ сумата 17.848.235 л., дължими отъ 172 лица на държавното съкро- вище, общинитѣ, фондоветѣ и пр. за изпълнителни дѣла за глоби, лихви и пр., събирането на които е невъзможно поради несъстоятелностъ или несъществуване на длъж- ницитѣ.

СПИСЪКЪ

на несъстоятелни и несъществуващи длъжници на дър- жавното съкровище, общинитѣ, фондоветѣ и др. по из- пълнителни листовѣ, постановления и пр., сумитѣ по които се опрощаватъ, чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитѣ данъци.

1. Александъръ Тодоровъ, гр. Видинъ, сумата 68.458 л. по изпълнителенъ листъ № 29/1930 г. на Видинския обла- стень сѣдъ.

2. Василь Ст. Цвѣтковъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 18 л. по постановление № 1—3—1809/1931 г. на Министер- ството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ.

3. Тетка Нанкова, с. Дерманци, Луковитско, сумата 135 л. по изпълнителенъ листъ № 148/1935 г. на луковит- ския мирови сѣдия.

4. Османъ М. Салиевъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 252 л. по постановление I—3—3983/1934 г. и д. № 1044/1936 г. и постановление № 1—3—2400/1935 г.

5. Гето Колевъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 144 л. по постановление № 6003/1938 г. на Дирекцията на труда и общественитѣ осигуровки.

6. Гето Колевъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 48 л. по постановление № 6004/1938 г. на Дирекцията на труда и общественитѣ осигуровки.

7. Гето Колевъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 60 л. по постановление № 5148/1938 г. на Дирекцията на труда и общественитѣ осигуровки.

8. Гето Колевъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 100 л. по постановление № 5117/1939 г. на Дирекцията на труда и общественитѣ осигуровки.

9. Недѣлко М. Ивановъ, Цвѣтко Т. Диковъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 2.400 л. по постановление № 323/1939 г. на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти.

10. Цео Мех. Титканинъ, с. Торосъ, Луковитско, сумата 1.200 л. по постановление № 746/1939 г. на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти.

11. Господиновъ А. Господиновъ, с. Островче, Разград- ско, сумата 1.227 л. по постановление № 1185/1939 г. на разградския административенъ лесничей.

12. Господиновъ А. Господиновъ, с. Островче, Разград- ско, сумата 939 л. по постановление № 1383/1939 г. на раз- градския административенъ лесничей.

13. Господиновъ Ал. Господиновъ, с. Островче, Разград- ско, сумата 1.683 л. по постановление № 1209/1939 г. на разградския административенъ лесничей.

14. Господиновъ Ал. Господиновъ, с. Островче, Разград- ско, сумата 1.050 л. по постановление № 1363/1939 г. на разградския административенъ лесничей.

15. Дачо Ал. Господиновъ, с. Островче, Разградско, сумата 1.260 л. по постановление № 1362/1939 г. на разградския административен лесничей.
16. Дачо Ал. Господиновъ, с. Островче, Разградско, сумата 1.109 л. по постановление № 126/1939 г. на разградския административен лесничей.
17. Стою Ив. Стоевъ, с. Островче, Разградско, сумата 834 л. по постановление № 1374/1939 г. на разградския административен лесничей.
18. Стою Ив. Стоевъ, с. Островче, Разградско, сумата 720 л. по постановление № 1184/1939 г. на разградския административен лесничей.
19. Тодоръ Куц. Георгиевъ, с. Островче, Разградско, сумата 897 л. по постановление № 1366/1939 г. на разградския административен лесничей.
20. Тодоръ Куц. Георгиевъ, с. Островче, Разградско, сумата 2.165 л. по постановление № 137/1939 г. на разградския административен лесничей.
21. Господиновъ А. Господиновъ, с. Островче, Разградско, сумата 1.638 л. по постановление № 1442/1939 г. на разградския административен лесничей.
22. Стою Ив. Стоевъ, с. Островче, Разградско, сумата 990 л. по постановление № 1445/1939 г. на Разградския административен лесничей.
23. Ангелъ Д. Чутурковъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 550 л. по постановление № 1104/1939 г. на Разградския административен лесничей.
24. Тодоръ В. Мариновъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 160 л. по постановление № 571/1939 г. на Разградския административен лесничей.
25. Тодоръ В. Мариновъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 160 л. по постановление № 990/1939 г. на разградския административен лесничей.
26. Тодоръ В. Мариновъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 230 л. по изпълнително дѣло № 627/1939 г. на разградския околийски съдия.
27. Тодоръ В. Мариновъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 160 л. по постановление № 436/1939 г. на разградския административен лесничей.
28. Тодоръ В. Мариновъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 160 л. по постановление № 189/1939 г. на разградския административен лесничей.
29. Тодоръ В. Мариновъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 160 л. по постановление № 1346/1939 г. на разградския административен лесничей.
30. Тодоръ В. Мариновъ, с. Телецъ, Разградско, сумата 430 л. по изпълнителен листъ № 904/1939 г. на разградския околийски съдия.
31. Василь Г. Тарговъ, гр. Бургасъ, сумата 100.000 л. по изпълнителен листъ № 2667/1926 г. на Пловдивския воененъ създъ.
32. Калущъ А. Калущевъ, гр. Бургасъ, сумата 100.000 л. по изпълнителен листъ № 2665/1926 г. на Пловдивския воененъ създъ.
33. Кирязъ Гр. Желѣзковъ, гр. Бургасъ, сумата 100.000 л. по изпълнителен листъ № 2664/1926 г. на Пловдивския воененъ създъ.
34. Коста Н. Казанджиевъ, гр. Бургасъ, сумата 100.000 л. по изпълнителен листъ № 2662/1926 г. на Пловдивския воененъ създъ.
35. Петъръ Ат. Николовъ, гр. Бургасъ, сумата 275.000 л. по изпълнителен листъ № 167/1935 г. на Пловдивския апелативенъ създъ.
36. Пѣйчо П. Пѣйчевъ, гр. Бургасъ, сумата 50.584 л. по изпълнителен листъ № 262/1934 г. на Пловдивския областенъ воененъ създъ.
37. Радко М. Гуровъ, гр. Бургасъ, сумата 275.000 л. по изпълнителен листъ № 167/1935 г. на Пловдивския апелативенъ създъ.
38. Костадинъ Д. Бузовъ, с. Сръдецъ, Бургаско, сумата 50.000 л. по изпълнителен листъ № 262/1934 г. на Пловдивския областенъ воененъ създъ.
39. Ненчо Ст. Стояновъ, с. Сръдецъ, Бургаско, сумата 22.120 л. по изпълнителен листъ № 9779/1926 г. на Бургаския окръженъ създъ.
40. Георги Янчевъ, с. Богданово, Бургаско, сумата 22.120 л. по изпълнителен листъ № 9779/1926 г. на Бургаския окръженъ създъ.
41. Георги Янчевъ, с. Богданово, Бургаско, сумата 100.021 л. по изпълнителен листъ № 19791/1925 г. на Бургаския окръженъ създъ.
42. Георги Янчевъ, с. Богданово, Бургаско, сумата 100.041 л. по изпълнителен листъ № 219/1927 г. на Бургаския окръженъ създъ.
43. Георги Янчевъ, с. Богданово, Бургаско, сумата 2.121 л. по изпълнителен листъ № 8572/1925 г. на Бургаския окръженъ създъ.
44. Георги Янчевъ, с. Богданово, Бургаско, сумата 100.021 л. по изпълнителен листъ № 21669/1925 г. на Бургаския окръженъ създъ.
45. Тодоръ Г. Чакаловъ, с. Богданово, Бургаско, сумата 30.021 л. по изпълнителен листъ № 9800/1926 г. на Бургаския окръженъ създъ.
46. Якимъ Ив. Якимовъ, с. Богданово, Бургаско, сумата 14.500.000 л. по изпълнителен листъ № 9276/1925 г. на Пловдивския воененъ създъ.
47. Атанасъ Ив. Ончевъ, с. Бистрецъ, Бургаско, сумата 30.021 л. по изпълнителен листъ № 1604/1926 г. на Бургаския окръженъ създъ.
48. Ради Петровъ, с. Синьо-Камене, Бургаско, сумата 240.780 л. по изпълнителен листъ № 1060/1933 г. на Ямболския окръженъ създъ.
49. Димитъръ Д. Димитровъ, с. Катунци, сумата 6.600 л. по постановление № 34/1932 г. на бившата Кале-чифлишка митница.
50. Елена П. Върбанова, с. Карлуково, Луковитско, сумата 1.040 л. по писмо № 2207/1934 г. на Плевенската първокласна държавна болница.
51. Асенъ Йор. Георгиевъ, София, сумата 42.848 л. по изпълнителен листъ № 1842—36—III/1938 г. на Софийския областенъ създъ.
52. Атанасъ Дашевъ, Свищовъ, сумата 1.087 л. по постановление № 811/1903 г. на бившата Чепеларска митница.
53. Али Ах. Торомановъ, с. Жижево, Неврокопско, сумата 4.315 л. по постановление № 198/1934 г. на Неврокопската митница.
54. Димитъръ Д. Стояновъ, с. Драчево, Сръдецко, сумата 1.740 л. по постановление № 738/1939 г. на бургаския административен лесничей.
55. Митю Ст. Ивановъ, с. Кар. Върбовка, Бѣленско, сумата 5.397 л. по изпълнителен листъ № 300/1931 г. на двомогилския мирови съдия.
56. Косто Цвѣтковъ, с. Върба, Бѣлоградчишко, сумата 500 л. по постановление № 57/1940 г. и постановление № 58/1940 г. на бѣлоградчишкия административен лесничей.
57. Първанъ Д. Митковъ, Радомиръ, сумата 3.285 л. по изпълнителен листъ № 487/1934 г. на Кюстендилския окръженъ създъ.
58. Енчо П. Енчевъ, с. К. Бунаръ, Горноорѣховско, сумата 40.987 л. по изпълнителен листъ № 185/1934 г. на Сливенския окръженъ създъ.
59. Елизеръ И. Бехаръ, Ямболъ, сумата 20.000 л. по постановление № 21/1929 г. на бургаския данъченъ началникъ.
60. Бѣлина Х. Таджеръ, София, сумата 59.626 л. по постановление № 1234/1936 г. на софийския градски данъченъ началникъ.
61. Никола П. Джаревъ, с. Островица, Стоянъ Гудумовъ, с. Прилепци, сумата 88.590 л. по постановление № 752/1926 г. на Макаската митница.
62. Османъ М. Велиевъ, с. Съединение, сумата 60 л. по изпълнително дѣло № 56/1939 г. на пробуденския общински съдия.
63. Турско гимн. дружество „Туранъ“, с. Съединение, сумата 172 л. по изпълнителен листъ № 326/1934 г. на Шуменския областенъ създъ.
64. Даудъ Ал. Хасановъ, с. Съединение, сумата 225 л. по изпълнителен листъ № 1289/1936 г. на Шуменския областенъ създъ.
65. Георги Н. Николовъ, гр. Радомиръ, сумата 9.680 л. по изпълнителен листъ № 648—37—2/1938 г. на Софийския областенъ създъ.
66. Стоянъ Ат. Пуховъ, гр. Стара-Загора, сумата 28.600 л. по изпълнителен листъ № 304/1934 г. на хасковския мирови съдия.
67. Илия П. Бойновъ, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 80 л. по постановление № 1339/1939 г. на врачанския административен лесничей.
68. Георги Ст. Георгиевъ, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 104/1939 г. на врачанския административен лесничей.
69. Иванъ Вел. Геновъ, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 91/1939 г. на врачанския административен лесничей.
70. Петко П. Златковски, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 80 л. по постановление № 3779/1939 г. на врачанския административен лесничей.
71. Спасъ Йорд. Илиевъ, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 87/1939 г. на врачанския административен лесничей.

72. Райна Ат. Стоянова, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 80 л. по постановление № 3780/1939 г. на врачанския административен лесничей.

73. Петър Цв. Петров, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 180 л. по постановление № 61/1940 г. на врачанския административен лесничей.

74. Петър Ст. Цолов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 120 л. по постановление № 4332/1939 г. на врачанския административен лесничей.

75. Пена П. Иванова, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 250 л. по постановление № 485/1937 г. на берковския административен лесничей.

76. Пена Н. Иванова, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 200 л. по постановление № 4333/1939 г. на врачанския административен лесничей.

77. Петър Г. Лашов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 70/1939 г. на врачанския административен лесничей.

78. Мито Ив. Лазаров, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 212 л. по постановление № 1818/1935 г. на бургаския административен лесничей.

79. Методи П. Трифонов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 200 л. по постановление № 3317/1939 г. на врачанския административен лесничей.

80. Мито Р. Иванов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 84/1939 г. на врачанския административен лесничей.

81. Младен П. Янков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 81/1939 г. на врачанския административен лесничей.

82. Коло М. Свраков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 105/1939 г. на врачанския административен лесничей.

83. Ангел Д. Генов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 10 л. по постановление № 77/1939 г. на врачанския административен лесничей.

84. Аспарух Р. Стоянов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 90/1939 г. на врачанския административен лесничей.

85. Джоно Т. Каменов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 80 л. по постановление № 2205/1939 г. на врачанския административен лесничей.

86. Мито П. Митов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 180 л. по постановление № 1618/1939 г. на врачанския административен лесничей.

87. Димитър П. Димитров, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 95/1939 г. на Врачанския административен лесничей.

88. Димитър К. Пенев, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 88/1939 г. на врачанския административен лесничей.

89. Иван П. Воденичаров, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 100 л. по постановление № 76/1939 г. на врачанския административен лесничей.

90. Иван П. Ст. Донов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 360 л. по постановление 1713/1938 г. на берковския административен лесничей.

91. Иван П. Петров, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 440 л. по постановление № 771/1936 г. на луковитския административен лесничей.

92. Джоно Петров, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 380 л. по изпълнителен лист № 49/1938 г. на фердинандския околийски съдия.

93. Славко Ив. Вълков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 190 л. по изпълнителен лист № 346/1937 г. на фердинандския околийски съдия.

94. Мито В. Генов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 35 л. по изпълнителен лист № 1128/1935 г. на фердинандския околийски съдия.

95. Мито К. Митов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 60 л. по изпълнителен лист № 127/1940 г. на фердинандския околийски съдия.

96. Кирил Атанасов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 330 л. по изпълнителен лист № 1117/1939 г. на фердинандския околийски съдия.

97. Джоно Вел. Иванов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 407 л. по изпълнителен лист № 68/1939 г. и № 7431/1939 г. на фердинандския околийски съдия.

98. Иванка К. Аскова, с. Охрид, Фердинандско, сумата 1.000 л. по постановление № 321/1939 г. на Министерството на земеделието и държавните имоти.

99. Илия В. Цеков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 14 л. по постановление № 1—3—1063/1933 г. на Министерството на железниците, пощите и телеграфите.

100. Мито Г. Иванов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 300 л. по постановление № III—50—28227/1940 г. на

Министерството на търговията, промишлеността и труда.

101. Петър Т. Петков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 300 л. по постановление № 1616/1939 г. на врачанския административен лесничей и постановление № 2368/1936 г. на берковския административен лесничей.

102. Петър П. Лацкин, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 7.747 л. по изпълнителен лист № 141/1939 г. и постановление № 1619/1939 г. на врачанския административен лесничей.

103. Младен Г. Иванов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 500 л. по постановление № 1512/1940 г. на врачанския административен лесничей и изпълнителен лист № 1143/1935 г. на Софийския областен военен съд.

104. Йонка Кр. Воденичарска, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 440 л. по постановление № 1712/1938 г. на берковския административен лесничей и по изпълнителен лист № 343/1937 г. на фердинандския околийски съдия.

105. Камена П. Г. Ранчова, с. В. Слатина, Фердинандско, сумата 6.600 л. по изпълнителен лист № 122/1929 г. на Ломския окръжен съд.

106. Луканъ Иванов, с. Охрид, Фердинандско, сумата 45.499 л. по изпълнителен лист № 1054/1929 г. на Ломския окръжен съд.

107. Ангел В. Вълков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 1.310 л. по изпълнителен лист № 206/1939 г. на бълградчишкия околийски съдия и постановление № 1153/1939 г. на бълградчишкия административен лесничей.

108. Вълчо М. Вълков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 530 л. по изпълнителен лист № 212/1939 г. на бълградчишкия околийски съдия.

109. Георги М. Колов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 69 л. по изпълнителен лист № 2—2230/1936 г. на Врачанския областен съд.

110. Цвѣтко А. Велков, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 400 л. по изпълнителен лист № 240/1939 г. на бълградчишкия околийски съдия.

111. Петра Г. Начова, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 950 л. по изпълнителен лист № 235/1939 г. на бълградчишкия околийски съдия.

112. Петър Сп. Илиев, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 670 л. по изпълнителен лист № 234/1939 г. на бълградчишкия околийски съдия.

113. Лазар М. Стоянов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 300 л. по постановление № 105/1939 г. на ломския околийски ветеринарен лекар.

114. Цена Д. Ангелова, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 300 л. по постановление № 5477/1939 г. на Софийската търговска индустриална камара.

115. Иван Вѣтов, с. Смоляновци, Фердинандско, сумата 7.695 л. по изпълнителен лист № 1849/1924 г. на бълградчишкия мирови съдия и постановление № 462/1926 г. на берковския административен лесничей.

116. Димитър М. Пенев, с. Смолско, Пирдопско, сумата 240 л. по постановление № 2213/1939 г. на софийския административен лесничей.

117. Димитър М. Пенев, с. Смолско, Пирдопско, сумата 240 л. по постановление № 2214/1939 г. на софийския административен лесничей.

118. Ахмед Мех. Сюлю, с. Каспичан, Новопазарско, сумата 2.605 л. по изпълнителен лист № 18587/1924 г. на Шуменския окръжен съд.

119. Вапа М. Божкова, гр. София, сумата 4.424 л. по писмо № 8909/1940 г., писмо № 8916/1940 г., писмо № 1617/1941 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

120. Веселина В. Сиркова, гр. София, сумата 24.938 л. по изпълнителен лист № 711/1930 г. и изпълнителен лист № 898/1929 г. на Софийския окръжен съд.

121. Георги Ст. Георгиев, гр. Казанлък, сумата 1.353 л. по постановление № 9355/1940 г., 11512/1938 г., 11859/1939 г., 14308/1939 г., 11860/1939 г., 19797/1939 г., 19634/1938 г., 20399/1939 г. и 20610/1940 г. на Инспекцията на труда и обществените осигуровки.

122. Сманъ Ан. Реджелов, с. Жребчево, Новопазарско, сумата 924 л., военен данък за 1935, 1936 и 1937 години.

123. Атанас Ат. Филипов, с. Мировци, Новопазарско, сумата 10.000 л. по списък на мъжкото опитно педагогическо училище в гр. Шумен, писмо 54/1932 г.

124. Асенъ Тод. Матов, гр. София, сумата 50.000 л. по изпълнителен лист № 4189/1935 г. на Софийския апелативен съд.

125. Асенъ Тод. Матовъ, гр. София, сумата 50.000 л. по изпълнителен лист № 4040/1935 г. на Софийския апелативен съдъ.

126. Теньо Ст. Андреевъ, с. Баня, Новозагорско, сумата 330 л. по изпълнителен лист № 692/1940 г. на новозагорския околийски съдъ.

127. Хасанъ Х. Алиевъ, с. Пашовско, Горноорѣховско, сумата 84 л. по изпълнителен лист № 529/1940 г. на Шуменския областен съдъ.

128. Василь В. Роговъ, гр. Лѣсковецъ, сумата 595 л. по изпълнителен лист № 1352/1941 г. на Търновския областен съдъ.

129. Белгийско-българска стъкларна фабрика, акционерно дружество, гр. Перникъ, сумата 86.760 л. по постановление № 10152/1933 г. на Бургаската митница.

130. Иванъ Н. Куруджийски, с. Поибрене, сумата 228 л. по постановление № 1/1935 г. на Министерството на земедѣлието и държавните имоти.

131. Йорданъ К. Георгиевъ, с. Лиляче, Врачанско, сумата 10.335 л. по писмо № 18811/1930 г. на Александровската държавна болница.

132. Симеонъ Кал. Коевъ, с. Вжглени, Търновско, сумата 249.155 л. по изпълнителен лист № 1783/1933 г. на Търновския областен съдъ.

133. Цвѣтко К. Цвѣтковъ, с. Славотино, Фердинандско, сумата 1.705 л. по изпълнителен лист № 2551/1937 г. на Врачанския областен съдъ.

134. Иванъ В. Петровъ, с. Славотино, Фердинандско, сумата 1.080 л. по постановление № 64/1932 г. на берковския административен лесничей.

135. Кирилъ Ив. Панталеевъ, с. Славотино, Фердинандско, сумата 2.800 л. по постановления № № 44/1939 г., 28/1939 г., 23/1939 г. и 61/1939 г. на бѣлоградчишкия ветеринаренъ лѣкаръ; № 13/1939 г. на фердинандския ветеринаренъ лѣкаръ и № 127/1939 г. на ломския ветеринаренъ лѣкаръ.

136. Ангелъ П. Ангеловъ, с. Долна-Рикса, Фердинандско, сумата 4.050 л. по изпълнителен лист № 2876/1935 г. на Софийския областен воененъ съдъ.

137. Георги Ц. Димитровъ, с. Славотино, Фердинандско, сумата 1.120 л. по изпълнителен лист № 1341—27/1928 г. на Ломския окръженъ съдъ.

138. Каменъ А. Николовъ, с. Славотино, Фердинандско, сумата 1.234 л. по изпълнителен лист № 6791/1933 г. на Софийския областен воененъ съдъ.

139. Петъръ Ив. Захариевъ, с. Бѣлотищи, Фердинандско, сумата 480 л. по постановление № 2258/1939 г. на врачанския административен лесничей.

140. Барухъ Рах. Ешия, гр. София, сумата 578 л. по постановление № 1318/1930 г. на Софийската пощенска митница.

141. Морисъ Росичъ, Югославия, сумата 5.625 л. по постановление № 3910/1919 г. на бившата Софийска пощенска митница.

142. Младенъ и Боянка Иванови, гр. София, сумата 12.014 л. по постановление № 19535/1938 г. на Столичната митница.

143. Паскаль Порчели, гр. София, сумата 64.780 л. по постановление № 4538/1922 г. на бившата Софийска пощенска митница.

144. Касандра Якимова, гр. Бургасъ, сумата 11.206 л. по постановление № 11781/1937 г. на Бургаската митница.

145. Пресиядо Бенадо, гр. Бургасъ, сумата 6.449 л. по постановление № 3180/1932 г. на Бургаската митница.

146. „Български Лоидъ“, акционерно дружество, гр. София, сумата 11.998 л. по постановление № 552/1925 г. на Ломската митница.

147. Иванъ Поповъ, гр. София, сумата 1.024 л. по постановление № 2663/1929 г. на Столичната митница.

148. Н. Фехеръ & акционерно дружество, гр. София, сумата 54 л. по постановление № 9095/1935 г. на Софийската първокласна митница.

149. Първа Руско-българска столична банка, гр. София, сумата 14.230 л. по постановление № 562/1926 г. на Драгоманската митница.

150. Йосифъ Митлеръ & с-не и Йосифъ Барухъ, гр. София, сумата 3.718 л. по постановление № 7975/1919 г. на Софийската първокласна митница.

151. Христо Н. Къчо, с. Лѣсково, Станимашко, сумата 25.038 л. по постановление № 349/1932 г. на Свиленградската митница.

152. Никола Д. Приповъ, с. Лѣсково, Станимашко, сумата 29.226 л. по постановление № 1261/1933 г. на Свиленградската митница.

153. Маца Ц. Христова, с. Брѣгаре, Орѣховско, сумата 1.740 л. по смѣтка № 92/1924 г. на Плевенската първокласна митница.

154. Паскаль Н. Панделовъ, с. Островъ, Орѣховско, сумата 4.051 л. по изпълнителен лист № 56/1926 г. на II орѣховски мирови съдия.

155. Мария П. Караджова, с. Гостиля, Орѣховско, сумата 1.420 л. по смѣтка № 47/1933 г. на болница „Майчинъ домъ“.

156. Магда М. Тошкова, с. Гостиля, Орѣховско, сумата 2.320 л. по смѣтка № 2647/1934 г. на болница „Майчинъ домъ“.

157. Димитъръ Н. Сърменовъ, с. Борилъ, Орѣховско, сумата 2.960 л. по смѣтка № 409/1936 г. на Свищовската държавна болница.

158. Денко Д. Митовъ, с. Кнежа, Орѣховско, сумата 38.606 л. по изпълнителен лист № 365/1928 г. на Софийския окръженъ съдъ.

159. Първанъ Николовъ, с. Крушовене, Орѣховско, сумата 340 л. по постановление № 1301/1939 г. на плевенския административен лесничей.

160. Мария Йоцова Цв. Кръстева, с. Букьовци, Орѣховско, сумата 24.284 л. по изпълнителен лист № 50/1929 г. на Софийския апелативен съдъ.

161. Димитъръ Марковъ Атанасовъ, с. Долина, Новозагорско, сумата 3.422 л. по изпълнителен лист № 1052/1930 г. на Шуменския окръженъ съдъ.

162. Димитъръ Кенаровъ, с. Долина, Новозагорско, сумата 193 л. по изпълнителен лист № 354/1937 г. на Шуменския областен съдъ.

163. Юрданъ Енчевъ, с. Ружица, Новозагорско, сумата 2.446 л. по изпълнителен лист № 1546/1928 г. на Шуменския окръженъ съдъ.

164. Станка Ст. Матева Гагъмова, с. Изгрѣвъ, Елховско, сумата 34.319 л. по изпълнителен лист № 377/1936 г. на Елховския околийски съдъ.

165. Недѣлка Стоева Матева, с. Изгрѣвъ, Елховско, сумата 34.319 л. по изпълнителен лист № 377/1936 г. на Елховския околийски съдъ.

166. Стою Матевъ Гагатовъ, с. Изгрѣвъ, Елховско, сумата 104.681 л. по изпълнителен лист № 23/1936 г. на Ямболския областен съдъ.

167. Недѣлка Ст. Матева, с. Изгрѣвъ, Елховско, сумата 104.681 л. по изпълнителен лист № 23/1936 г. на Ямболския областен съдъ.

168. Станка Ст. Матева, с. Изгрѣвъ, Елховско, сумата 104.681 л. по изпълнителен лист № 23/1936 г. на Ямболския областен съдъ.

169. Димо Д. Димовъ, с. Оризаре, Новозагорско, сумата 2.528 л. по изпълнително дѣло № 2081/1933 г. на новозагорския мирови съдия.

170. Юрданъ Н. Василевъ, с. Баня, Новозагорско, сумата 4.000 л. по постановление № 506/1939 г. на Министерството на земедѣлието и държавните имоти.

171. Иванъ Ат. Ивановъ, с. Баня, Новозагорско, сумата 5.000 л. по постановление № 357/1937 г. на Министерството на земедѣлието и държавните имоти.

Всичко 17.848.235 л.

Забележка. Опрощаванията на сумитъ по горния списъкъ трѣбва да се разбиратъ съ лихвитъ и всички други присѣдени въ изпълнителните дѣла суми. Платенитъ суми до влизането въ сила на настоящото решение не се връщатъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ проекторешението за опрощаване на сумата 17.848.235 л., съгласно чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитъ данѣци, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка тринадесета отъ дневния редъ:

Докладъ на комисията по провѣрка на изборитѣ.

Има думата докладчикътъ г-нъ Данаилъ Жечевъ.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: Ще докладвамъ избора въ втора Старозагорска избирателна колегия. Старозагорскиятъ областенъ съдъ по изборно дѣло № 92 отъ 1940 г. е разгледалъ избора за народни представители въ втора Старозагорска избирателна колегия. Съдътъ е намѣрилъ този изборъ за правилно произведенъ и е провъзгласилъ за избранъ Руси Ивановъ Мариновъ, който е получилъ най-много гласове.

Комисията по провѣрка на изборитѣ разгледа този изборъ и подадената срещу него контѣстация, която намѣри за неоснователна. Намирайки, че изборътъ е правилно произведенъ, комисията дава мнение, сѣщиятъ да бѣде утвърденъ.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване.

Които отъ г-да народнитъ представители приематъ доклада на комисията, да се одобри изборътъ за народни представители въ втора Старозагорска избирателна колегия, кждето е избранъ Руси Ивановъ Мариновъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: Ще докладвамъ избора въ първа Дупнишка избирателна колегия. Кюстендилскиятъ областенъ съдъ по изборно дѣло № 27 отъ 1940 г. е разгледалъ избора за народни представители въ първа Дупнишка избирателна колегия, който е намѣрилъ за правилно произведенъ и провъзгласилъ за избранъ Сотиръ Яневъ Дробачки, който е получилъ най-много гласове.

Комисията по провѣрка на изборитъ като разгледа този изборъ и подадената срещу него контестация, която намѣри за неоснователна, изказва мнение, че изборътъ е правилно произведенъ и следва да бѣде утвърденъ.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ доклада на комисията, да се одобри изборътъ въ първа Дупнишка избирателна колегия, кждето е избранъ Сотиръ Яневъ Дробачки, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: Ще докладвамъ избора въ Дръновска избирателна колегия. Търновскиятъ областенъ съдъ по изборно дѣло № 15 отъ 1940 г. е разгледалъ избора за народни представители въ Дръновската избирателна колегия, който намѣрилъ за правилно произведенъ и е провъзгласилъ за избранъ Петъръ Мариновъ Шишковъ.

Комисията по провѣрка на изборитъ, като разгледа този изборъ, а също така и подадената срещу него кон-

тестация, която намѣри за неоснователна, изказва мнение, че изборътъ е правилно произведенъ и следва да бѣде утвърденъ.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ доклада на комисията, да се одобри изборътъ въ Дръновска избирателна колегия, кждето е избранъ Петъръ Мариновъ Шишковъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Дневниятъ редъ е изчерпанъ.

Г-да народни представители! Съгласно чл. 22 отъ правилника, моля да се съгласите, следното заседание на Камарата да се състои, вмѣсто въ вторникъ, утре въ 12 часа. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

За следното заседание утре, въ съгласие съ правителството, ви предлагамъ следния дневенъ редъ:

1. Съобщение отъ министра на външнитъ работи и на изповѣданията.

Първо четене на законопроектитъ:

2. За измѣнение и допълнение бюджета на държавата за 1941 бюджетна година.

3. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1942 бюджетна година.

Които отъ г-да народнитъ представители приематъ предложения дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 18 ч. и 55 м.)

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Секретари: **НИКОЛАЙ СУЛТАНОВЪ**
СТЕФАНЪ БАГРИЛОВЪ

Началиникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**